

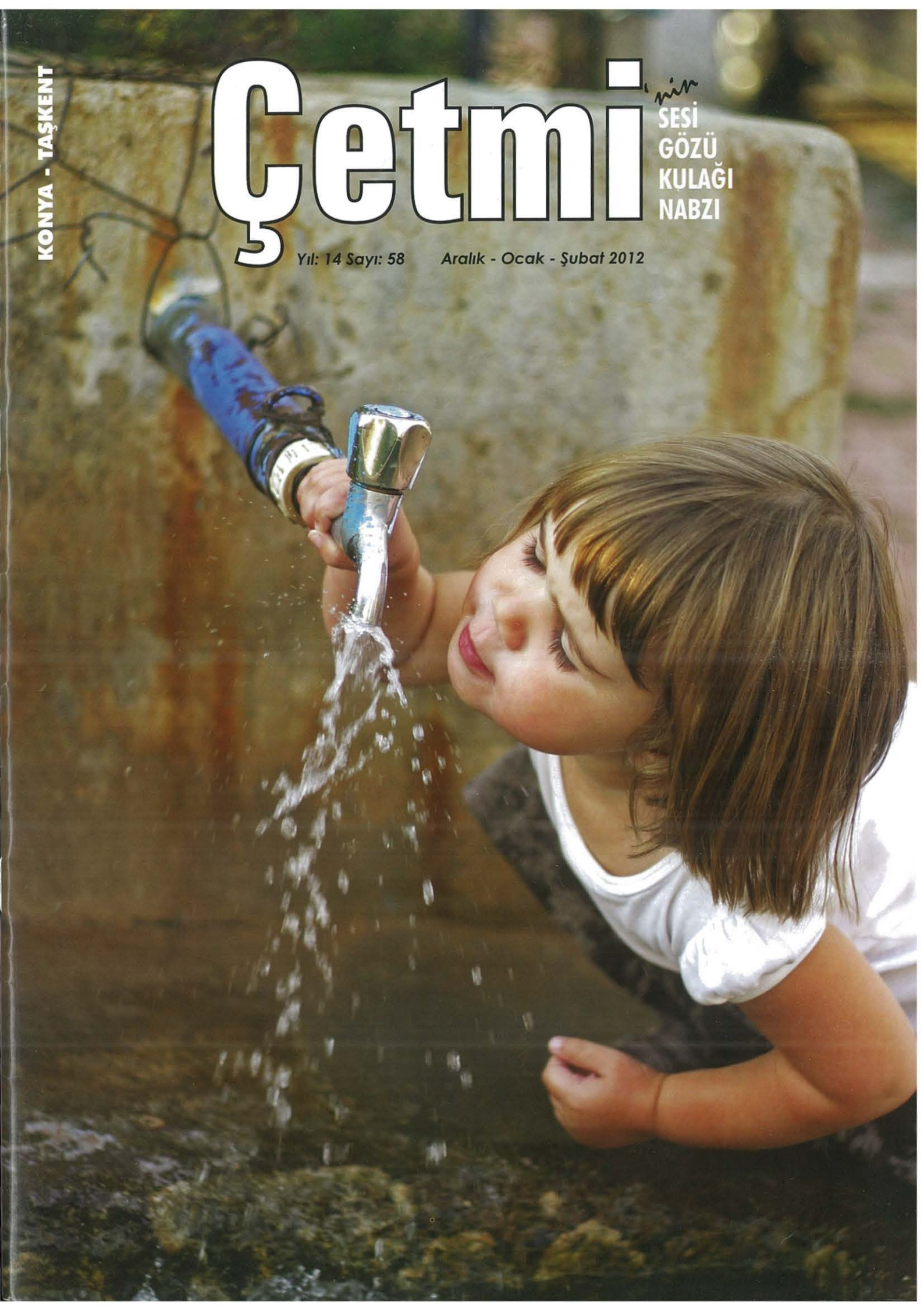
KONYA - TAŞKENT

Çetmi

İNİN
SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Yıl: 14 Sayı: 58

Aralık - Ocak - Şubat 2012

naturel

SÜLEYMAN COŞGUN

www.naturelahsap.net

ahşap

Merdiven

| Dekorasyon

| Dekoratif Çatı

Geniş ve Kaliteli Ürün Yelpazemizle
Size Özel Çözümlerimiz İçin Bize Ulaşın!

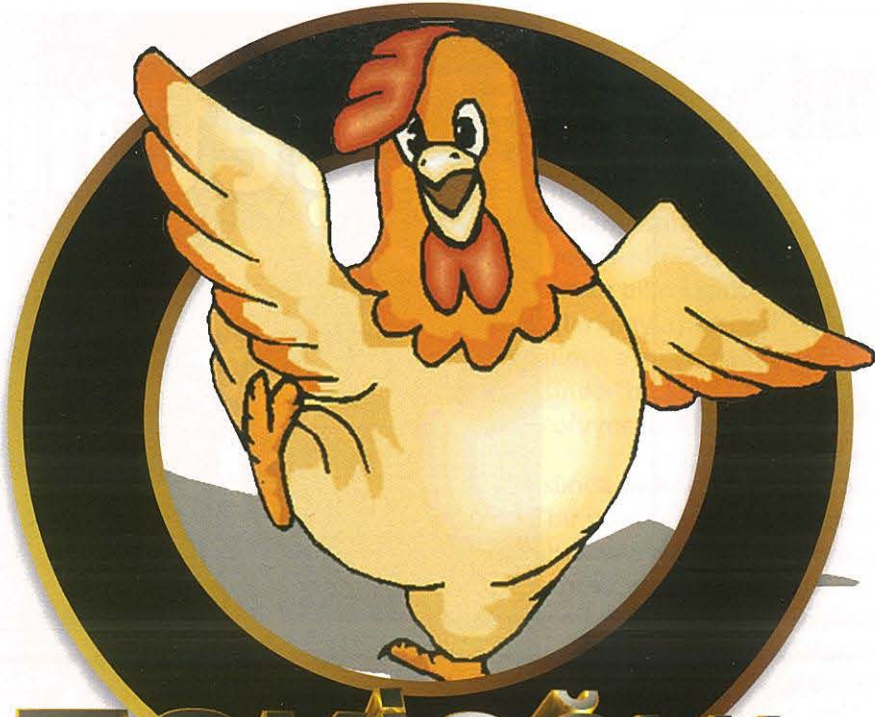
Adres : Sanayi Sitesi 701. Sokak No: 8/A ANTALYA

Tel : 0.242.345.80.97

Gsm : 0.532.505.64.03 - 0.542.365.52.46

naturel ahşap

ESKİOĞLU TAVUKÇULUK

Piliç Market

Murat Eski - Aslı BEDİR ESKİ

0242 338 40 75 - 0539 228 07 07

e-mail: eskioglutavukculuk@hotmail.com

Düdenbaşı Mah. 2336 Sok. Eskioglu Apt. No:30/2 (Demirgöl) Kepez - ANTALYA

Çetmi

SESİ
GÖZÜ
KULAĞI
NABZI

Çetmiller
Eğitim Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı Adına
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü
MEHMET BALCI

TEMSİLCİLER

Çetmi	Hüseyin Eşiyok
Anamur	Apdullah Kasap
Karaman	Mehmet Akif Akkoca
Antalya	Mehmet Ali Güven
İzmir	Ahmet Güçlü
İstanbul	Mustafa Güçlü
Bursa	Mehmet Bircan
Fransa	Baki Solmaz
88 Fransa	Bilal Balı

YAZI VE FOTOĞRAFLARINIZ İÇİN İRTİBAT

Kerim Bozdağ
0539 232 04 42
0242 426 25 73
e posta
kerim.bozdag@gmail.com
yeterlajans@hotmail.com

ABONE VE REKLAM İÇİN

Banka Hesap Numarası

Bank Asya
Konya Mevlana Şubesi
Hesap No : 35-896375-1

ADRES

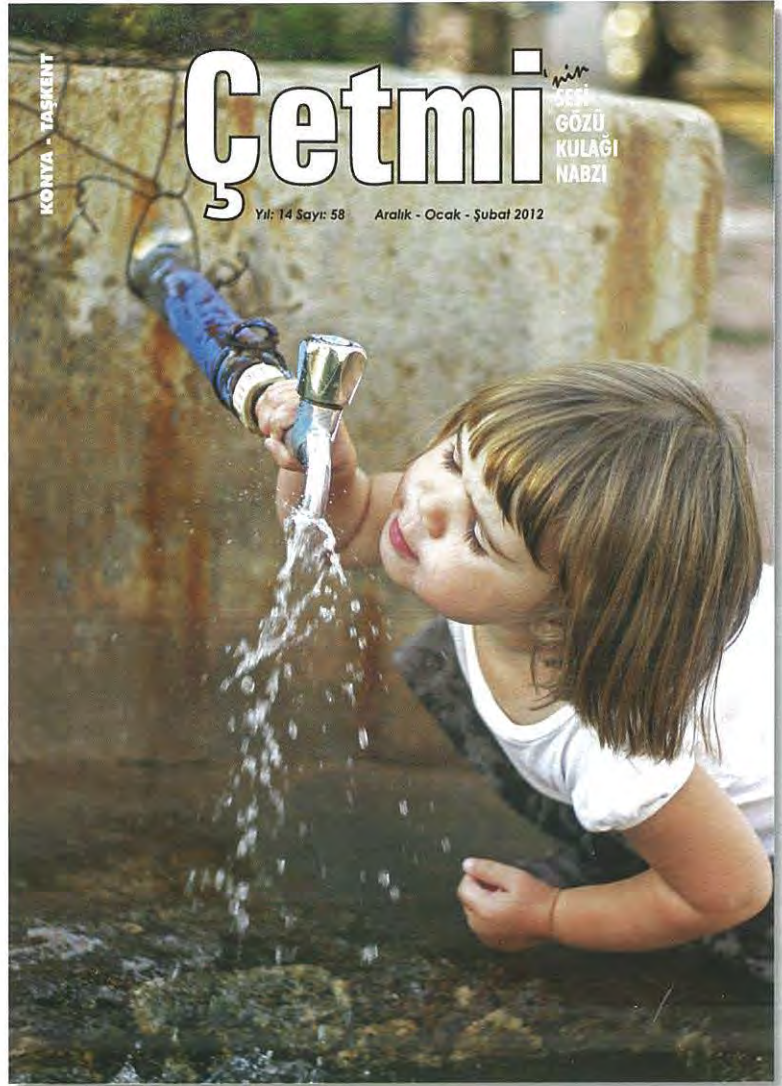
Çetmililer Eğitim Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı
Rampalı Çarşı Kat:2 No:186
Meram - Konya
cetmillervakfi@hotmail.com
konya.cetmiller.vakfi@gmail.com
Tel : 0332 351 26 67

Grafik Tasarım

Bedrek Reklam
T:0242 325 85 70
www.bedrek.com

Baskı

İhlas Gazetecilik A.Ş. Antalya Baskı Tesisleri
Telefon: (242) 340 50 40

İÇİNDEKİLER

Selam ile	3	Pınar Özel	25
Çetmi'nin Sesinden	5	Mustafa Karadeniz	26
Çetmililer Vakfı Kurucular Kurulu	6	Bir Görme Engellinin Ağzından Hac	28
Bursa ve Çetmililer	8	Gıyır Eşgesi	29
Vakfın Bursa Toplantısı	10	Miraç Olayı	30
Bursa'da Zaman	12	Çetmi'den Haberler	33
Vakfın Durumu	13	Bir Varmış Bir Yokmuş	34
Çocuk Yetiştirmekteki Amacımız	14	Çetmililer Vakfı Kurucular Kurulu	36
Vefat (Ayşe Tıkır)	17	Burs Alan Öğrencilerimiz	37
Tıkır Ayağı	18	Sanatın Sultnları	38
Fabrika Ayarlarımız	21	Çocuklarımız	46
Atışma	22	Alime Vural	47
Kadir Solmaz	24		

www.cetmim.com

adresinden
Dergimizi takip ediyormusunuz?

Selam ile...

Kerim Bozdağ

Geçmişte tanıdığımız nice simalar bir anda beklenmedik bir zamanda bu dünyadan göçüp gidiveriyorlar. Aslında onların her birisi bir anlamda bizim için yaşadılar, çalışıp çabaladılar. Arkada bıraktıkları evlatları, konu komşu ve akrabaları onların varlığı ile bize kazandıkları değerler değil mi?

İnsan bu dünyada elbette baki değildir ve "her nefis ölümü tadacaktır." Bu yüzden her zaman tekrarı

rında yarar olduğunu düşündüğümüz bir şiiri vardır üstat Necip Fazıl'ın: "Ölüm güzel şey, budur perde ardından haber / Hiç güzel olmasaydı ölürmüydü Peygamber" der.

İnsanlar yaşlandıkça tanıdıklarının büyük bir çoğunluğunun bu dünyadan göçüp gittiğini daha iyi fark eder. Bu durum zamanla öyle bir hal alır ki, çoğu sevdiklerimiz artık hayatımızın geçmiş zamanlarında tanıdığımız simalar olarak hafızalarımıza kazınır. O simalarla yaşadığımız an'lardan kalan hatıralarla yoğruluruz. Suyunu içmiş, ekmeğini yemiştir. Sözünü işitmiş selam alıp vermişizdir. Aynı zaman dilimi içinde benzer acılarla yoğrulmuş, kimi sevinçleri paylaşmışızdır. Ne yaparsak yapalım vakti zamanı gelince aynı yoldan bizler de gideceğiz. Bu durum karşısında "bu gidiş nereye?" sorusunun cevabını da vermiş oluyoruz; Ahret'e, ölüme...

Aslında pek değer verdiğimiz bu hayat, sonu ölüme aralı bir yolculuktan başka bir şey değildir. Bu yolculuk esnasında yaptıklarımız bizim için çok çok önemlidir. Kazandıklarımız acaba altından kalkamayacağımız bir yük haline mi geldi? Farkında mıyız? Kaybettiklerimiz olmasa da olur şeyler mi? Bizler bu dünyaya gelirken kendi irademizle gelmedik, giderken kendi irademizle gitmiyoruz. Bu dünyada ölümü öldürecek bir güç var mı? Yok.

O halde? Niçin yarattığımızı düşünerek yaratılış gayesine uygun ameller işlemeliyiz...

Gözü yaratan Allah, gözlerin gördüğünü görecektir iradeye de sahip değil midir?

O halde?... İslam'a teslim olmaktan başka çaremiz yoktur.

buyukdogu net 'te yazıyorum...

Radyocu Ahmet Karaduman, Ali İhsan Kılışlı ve Ali Öğüt (Fotoğraf Niyazi Yıldırım'dan Alınmıştır.)

“Ey gafil aldanma Fani cihandır bu!

Kendisi aşikar, ateşi gizli külhandır bu!

İnsafı terk eyleme, makam-ı imtihanıdır bu!

Gelen gideni görmez, iki kapılı handır bu!”

Allah cc. Kur'an'ın birçok ayetinde dünya hayatının geçici olduğu, yanıltıcı bir oyun ve eğlenceden ibaret olduğunu, malların ve evlatların imtihan için emanet olarak verildiğini, bunlar rabbimizin isteği doğrultusunda kullanılmadığı takdirde kıyamet gününde fayda vermeyeceğini, kısa bir oyalanma ve istifadededen sonra elimizden alınacağını, esas hayatın ahiret hayatı olduğunu ve ebedi olarak orada kalacağımızı beyan ediyor.

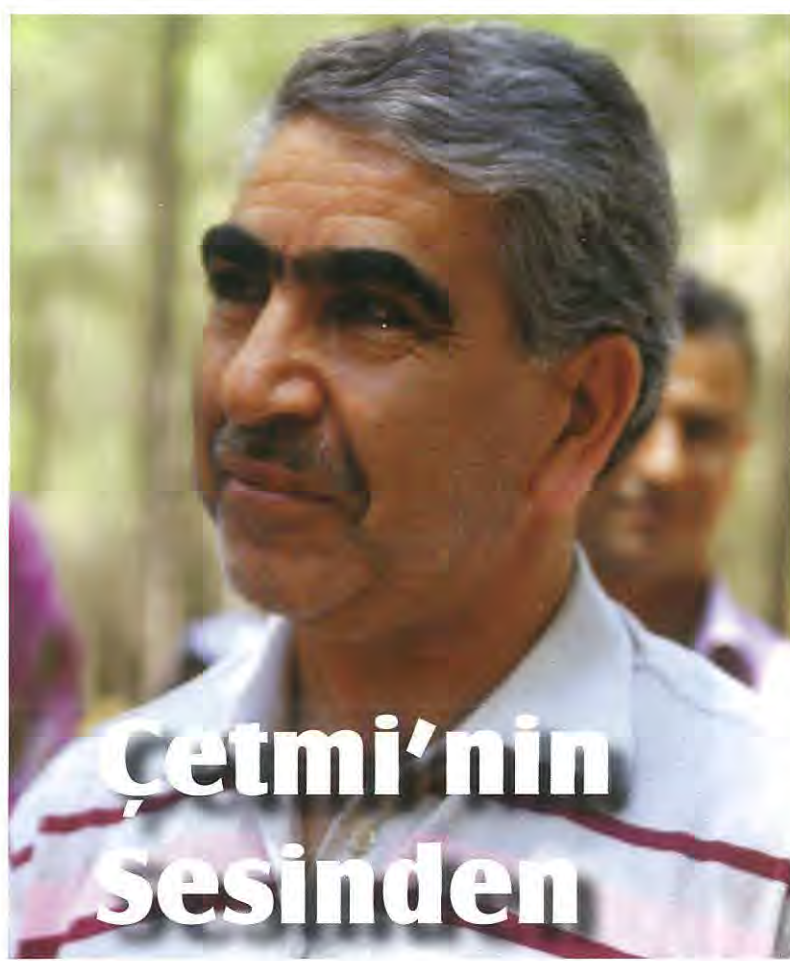
Şûra 20. ayette Allah cc. “Kim ahiret hayatını elde etmek isterse onun karşılığını ona fazlasıyla veririz. Sadece dünya hayatı için çalışana da ondan (kendisine ayrılan kadar) veririz. Ama ahirette onun hiç nasibi yoktur.” Buyurur.

Konumuza esas teşkil eden Fatır Suresi 5. ayette Allah cc. “Ey insanlar, Allah'ın vaadi şüphesiz haktr. Dünya hayatı sakın sizi aldatmasın ve o hilekar (Şeytan) sizi Allah'la aldatmasın. Allah'ın hakkında (yanlış inanış ve düşüncelerle) sizi yanıltmasın.” Buyurur.

Allah'ın vaadi, yani öldükten sonra dirilme ve amellerin karşılığının görüleceğine ve hayatımızın hesabını vereceğimize dair vaadi mutlaka gerçekleşecektir. Dünya hayatında sahip olduğumuz geçimlikler, onun menfaatleri, lezzetleri, ahiret için çalışmamaktan ve Allah'ın rahmetinden ve vereceği mükafatları istemekten sakın sizi alıkoymasın. Sizi Peygamber (S.A.V)' in getirdiği esaslara uymaktan ve onları tasdik etmekten uzaklaştırmasın. Çünkü Şeytan çok aldatıcı ve yanıltıcıdır.

Fatır suresi 6. ayette de Allah cc.”Muhakkak Şeytan sizin düşmanınızdır. Öyleyse sizde onu düşman ediniz. O taraftarlarını çılgın ateşli boylasınlar diye çağırır.”

Bu ve benzeri birçok ayette Allah cc. Şeytanın açıkça düşmanımız olduğunu vurguluyor. Şeytan Allah'ın huzurunda insana düşmanlığını ilan etmiş, kıyamete kadar insanı yoldan çıkarmak için mühlet istemiş ve bu isteği de kendisine verilmiştir. Şeytanın bu tuzaklarından ancak Allah'a hakkıyla kul olan Salihler kurtulabilir. Şeytanın emeline ulaşmak ve insanı haktan saptırmak için türlü hile ve kandırmacalara baş vuracağını açıklamıştır. O zaman sizde onu düşman ediniz. Ve sizi her zaman haktan saptıracak bir düşman biliniz.

Bunun için pusuda beklediğini ve sizin için durum ve şartlara göre değişik tuzaklarla yolunuza çıktığının farkında oluruz. O atanız Adem ve Havva'ya yapacaklarını yaptı ve onlara vesvese vererek Allah'ın onlar için yasakladığı meyveden yedirtti de onları Cennet'ten çıkarttı. O yasakları süslü göstererek size de sinsice yaklaşıp bir şeyler fısıldayabilir ve yoldan çıkarabilir. Allah'ın koyduğu yasaklara meylettirebilir. Kendine arkadaş yandaş yapabilmek içinde Allah'ın rahmeti mağfireti ve affediciliği ile sizi kandırabilir. Bir kere içki içmekle. Kumar oynamakla zina etmekle bir şey olmaz, Allah cc. Nasıl olsa affeder, tövbe eder pişman olur temizlenirsin diye yoldan çıkartabilir. Bir kere pisliğe bulaştırdı mı arkasını devam ettirir. Sonu gelmez uçurumlara sürüklenirsin. İslam dışı bataklığa saplanan pek çok kişi bir kereden bir şey olmaz aldatmacasıyla bu maceralara adım atmıştır. Haramları işleterek saptırdığı gibi Allah'ın rahmetine ve affına güvendirerek ibadetlerden de alıkoymak. Üzülerek söylemek gerekir ki günümüzde birçok Müslüman şeytanın bu kandırmacasıyla kulluğunu şekillendirmektedir. Daha çok genciz biraz yaşlanalım, işimizi kuralım. Okulumuzu bitirelim, düğünümüzü yapalım. Ondandır sonra namaza başlarız gibi düşünceler de şeytanın hezeyanlarından başka bir şey değildir. Çünkü yaşlanacağımızın okulu bitirebileceğimizin bir garantisi yok. Yarınımızdan bile emin değiliz. Hem okulu bitirsek ve yaşlarsak bile tövbe imkanına sahip olabilecek miyiz? Bunları bilmiyoruz. Unutmayalım Şeytan pusuda beklemede ve bizi kulluktan alıkoymak için fırsat kollamaktadır. Bir kişiyi namazdan alıkoymak, bir günahı işletebildi mi bu onun başarısıdır. Onun görevi insanları türlü yollarla ve hilelerle hak yoldan saptırıp kendi safına katmaktır. Durum bütün çıplaklığıyla ortada iken, onun vesveselerine uyarak kulluktan gaflet etmekten daha büyük bir ahmaklık olabilir mi?

Çetmililer Vakfı Kurucular Kurulu Toplantısı Bursa'da Yapıldı

Bursa'da 10 Aralık 2011günü vakıf toplantısı yapıldı. Hemşerimiz Mahmut Uçar'ın organize ettiği Toplantıya Antalya, Konya, İzmir ve İstanbul yanında Bursa'daki hemşerilerimiz iştirak ettiler.

Bursa Kervansaray otelde akşam yemeği yendi ve toplantıya geçildi.

Toplantı Divan başkanlığına seçilen Abdurahman Önder tarafından yönetildi. Vakıf başkanımız Mehmet Balcı'nın yaptığı kısa konuşmanın ardından gündeme alınan konular hakkında hemşerilerimiz görüşlerini belirttiler.

Vakfın bu güne kadar yaptığı hizmetler ve son durumu hakkında bilgi veren Mehmet Balcı, mali kaynakların artırılması noktasında vakfın yapabilecekleri yanında görüşleri olan herkesin önerilerini dikkate alacaklarını beyanla her türlü eleştiriye hazır olduklarını belirtti.

Toplantı boyunca söz alan hemşerilerimiz birbirinden güzel önerileriyle dikkat çekici mesajlar verdi.

Özellikle gençlerin katılımı ve meseleler hakkındaki önerileri görülmeye değerdi.

Toplantıda vakfımızın verdiği burslar ve bu bursların geri ödenmesi konusu değerlendirildi. Vakfın verdiği bursların geri ödenmesi hususu hakkında yönetimin tüzük değişikliği yaparak

bu konuyu karara bağlaması istendi.

Öğrencilere verilen burs hakkında hemşerilerimiz Mehmet Bircan, Ali Bircan ve Kenan Uslan, Dr. Yusuf Avcı söz alarak görüşlerini beyan ettiler.

Abdurahman Önder, her zamanki yapıcı üslubuyla toplantının selamette neticelenmesine vesile olacak önemli ayrıntılara işaret ederek toplantıyı başarıyla yönetti.

İzmir'den katılan hemşerimiz Şükrü Karaca Çanakkale ile alakalı muazzam tespitleriyle süslediği konuşmasına yeni ve yerinde önerilerle devam etti.

Derginin öneminden bahisle, Çetmi'li aydınlar hakkında özel sayılar hazırlanmasını, ayrıca "geçmişten geleceğe Çetmililer vakfı" konulu bir makale yarışması düzenlenmesini, kendisinin Çanakkale konulu tarihi koleksiyonunun Çetmi'de vakıf yararına cüzi bir ücretle sergilenmesini teklif etti.

Hemşerimiz Niğmetullah Uçar birbirinden güzel iki şiir okudu.

Alanya'dan iştirak eden hemşerimiz Halis Uçar, şenliğin düzenlendiği alanın mimarlarımız tarafından projelen-

dirilerek anfibik tiyatro şeklinde düzenlenmesi gerektiğini belirtti.

Çetmililer şenliğinde yöresel yemeklerin verilmesi gerektiği görüşü hakim bir şekilde benimsendi.

Söz alan belediye başkanımız Osman Arı, Uçurum Harmanın düzenlenmesi noktasında ellerinden gelecek her şeyi yapmaya hazır olduklarını, ancak, belediye bütçesinin yapılacak projeler için kaynaklarının yetersiz olabileceğini beyan ederek Çetmi ve vakfımız hakkında görüşlerini dile getirdi.

Vakıf toplantısı başta Bursa olmak üzere Anadolu'nun her tarafından iştirak eden hemşerilerimizin güzel temennileri ile sıcak bir ortamda saatlerce sürdü. Vakfa baştan beri emek veren, aynı zamanda kurucularından olan değerli büyüklerimiz her zamanki gibi oradaydılar...

Toplantı biter bitmez değerli hemşerimiz Baki Uslan'ın göz kamaştıran spor tesislerinde en az vakıf toplantısı kadar önemli ve adeta toplantının devamı gibi yine bir araya gelindi.

Bir yandan çay servisi, öbür yandan mandalina servisi ve bir odun sobasının etrafında yapılan muazzam sohbetler gece yarısına kadar sürdü. Her an çaylar geldi gitti ve hemen hemen her şey konuşuldu. Orada değerli hemşerimiz Kerim Tıkır, Abdurrahman Önder ve diğer Çetmililer vakfın meselelerini adeta yeniden pişirdiler.

Sabaha yakın yine buluşmak dileği ile ayrıldılar.

11.12.2011 günü Kervansaray otelde sabah kahvaltısından sonra Bursa'da toplanan hemşerilerimiz vedalaşarak geldikleri yöne yeni bir heyecan ve azimle hareket ederek yola çıktılar....

Vakıf toplantısına katılmak için Antalya'dan sabah namazını müteakip hareket ettik. Hüseyin Yıldız, Dede Bozdemir, Nıgmetullah Uçar, Mehmet Ali Güven ile birlikte unutulmaz bir yolculuk yaptık. Ben kimseye bir şey söylemedim amma, içimden Ahmet Hamdi Tanpınar'ın sadece başlığını hatırladığım "Bursa'da Zaman" şiirini defalarca geçirdim. Bursa'da zaman, biliyorum meşhur bir şiir... Ama hangi dizeler vardı içinde onları hatırlamıyorum. Kendi kendime Bursa'da zaman, Bursa'da zaman deyip duruyorum... Afyon'da sabah kahvaltısını yaptıktan sonra yola sanki rüzgar gibi geçtik bütün yolları Bursa'ya vardık. Dede ağbi "önce hacıyı ziyaret edelim" dedi. Hacı, Hüseyin Gökgün. Onunla telefonda görüştük. Kardeşleri bizi bursa girişinde karşıladı ve doğru işyerlerine gittik. Hoşbeş eşliğinde çaylarımızı içtik. Öğle namazı eda edildikten sonra bizi meşhur bir lokantaya götürdüler, oradan Hüseyin'in evine revan

olduk. Hacdan gelen zemzemleri doyuya içtik, hurmalarını yedik. Derken Konya'dan yola çıkan hemşerilerimiz geldiler. Mehmet Hoca, Ramazan Ayvat. Hasan Ali Yeşil, Dr. Yusuf Avcı, M. Akif Avcı... Güzel bir sohbetten sonra tekrar Hüseyin'in işyerine uğradık. Oradan yeni gençlerimizden Mehmet ve Ali Bircan kardeşlerin yeni açmış olduğu işyerlerine hayırlı olsun ziyaretinde bulunup toplantının yapılacağı Kervansaray otelinin yolunu tuttuk.

Zaten akşam yaklaşmış ve vakit daralmıştı. Otele yerleşir yerleşmez Ulu cami'nin yolunu tuttuk. Orası muhteşem bir mekan. Akşam namazlarının edasından sonra Orada Şükrü Karaca ve Ahmet Güçlü ile buluşup tekrar otele geldik.

Otelde hemşerilerimiz yavaş yavaş birikmeye başlamışlardı. Mahmut Uçar'ın koordine ettiği toplantının başlamasına az bir zaman kalmıştı.

Her birisi bütün hemşerilerimizin gururla adını anmaya layık Bursa'lı hemşerilerimiz her yerde olduğu gibi bu seferde oradalar. Onların varlığı ile vakıf kök salmış ve her tarafa yayılıp güçlenerek adını bütün gönüllere yazdırmıştı. Abdurrahman Önder, Memiş Uslan, Mehmet Ünal, Mehmet Aydoğdu, Baki Uslan, Hüseyin Uslan ve Hüseyin Gökğün, Miktat Çağlar ve Bursa'lı gençler.

Onlar fikirleri ve görüşleriyle bu toplantının yıldızlarıydılar. Tabi bu arada dur durak dinlemeden Antalya'dan gelen gençleri de hesaba katmak gerek. Kenan Uslan, Mehmet Bircan, Ali Bircan... Bu gençlerin azmi ve iradeleri karşısında gelecek nesillerin aydınlık ellerde olacağına dair ümitlerimizin gerçekleşeceğine emin olduk.

Akşam yemeğinin sonunda toplantı bitimi ile birlikte Baki Uslan'ın tesislerinde nerdeyse sabaha kadar sürdürdüğümüz sohbetlerden dağıldık. Sabah tekrar toplanarak Bursa'ya ve hemşerilerimize veda ettik.

Biz Antalya'dan gelen ekip tekrar yola revan olduk.

Bursa'da geçirdiğimiz zaman, bütün hemşerilerimizin simaları ile birlikte yüreklerimizin taa derinliklerine kazındı.

Yolda Dede ağbinin söylediği ilahiler ve yaptığımız sohbetler gerçekten ufuk açıcıydı ve böylesi yolculukların tekrarı, bize eminim çok şeyler kazandırdı.

Vaktin Bursa Toplantısı

Çetmililer vakfı mesaj gönderdi
Bursa da toplantı olacak diye
Gönlüm dostlarını görmek isterdi
Piyangodan çıktı bana hediye

Dede Bozdemir'le Hüseyin Yıldız
Mehmet Ali Güven Kerim Bozdağ var
Birlikte gitmeye karar almışız
Gönlüm geleceğe hayaller kurar

Cumartesi günü sabah yedide
Yola çıktık özel arabamızla
Bursa'ya gideriz hedef belli de
Araç yol alıyor yüz atmış hızla

Hüseyin Gökgün'e uğradık önce
Hacıdan gelmişti hoş geldin dedik
Bizi lokantaya davet edince
Erzurum usulu cağ kebab yedik

Hüseyin Gökgün'ün evine gittik
Zemzemi içmiştik hurma yiyorduk
Zil çalınca kalkıp buyurun dedik
Mehmet Balcı geldi seviniyorduk

Hasan Ali Yeşil Yusuf Avcı'yla
Mehmet Akif Avcı Konyadan geldi
Kucaklaşıyorduk hep sırasıyla
Gurbette buluşmak başka güzeldi

Otele giderken yolda durarak
Bircan kardeşleri ziyaret ettik
Yeni işyerine bir uğrayarak
Hayırlı bol kazanç sağlayın dedik

Otele gelince odayı seçip
Eşyaları koyup çıktık dışarı
Akşam namazını kılalım deyip
Ulucami için gittik yukarı

İzmir'den gelenler Şükrü Karaca
Ahmet Güçlü vardı buluştuk orda
Hizmet ediyorduk ortak amaca
Neşe vardır böyle buluşmalarda

Camiden aşağı yürürken bizler
Karşımızdan geldi bir gurup daha
Yeniden parladı sevinçle gözler
Çetmililer ile şenlendi saha

Başkan Osman Arı şoför Bahattin
Ahmet Balcı ile yol yürüyordu
Yüzü gülüyordu Memiş abinin
Onları camiye götürüyordu

Otele gelince giriş yerinde
Bizi bekliyordu Mehmet abimiz
Mahmut uçar vakıf yönetiminde
Diyordu ki bizler ev sahibiyiz

Halis uçar gelmiş Alanya'dan dün
Toplantıda olmak arzuluyormuş
Çetmililer için özeldir bu gün
Herkes saatinde toplanıyormuş

Abdurrahman abi geldi az sonra
Kerim Tıkır ile şereflendirdi
Salon dar gelince toplananlara
Görevliler bize yerler gösterdi

Ramazan Ayvat'la Mehmet Karaca
Saat yaklaşırken teşrif ettiler
Gökgünler, Uslanlar binip araca
Bursalılar ile hepsi geldiler

Toplam kırk dört kişi toplananlardan
Onbiri Antalya ikametlidir
Dört kişi çetmiden altı konyadan
Bir İstanbul vardı iki de İzmir

Gönül isterdi ki gönül verenler
Orada toplanıp buluşulsaydı
Biraz fazla oldu gelemeyenler
Gönlüm hepisini aramaktaydı

Saat on dokuzda yemek yenildi
Toplantı başladı büyük salonda
Öncelikli konu vakıf denildi
Güzel fikirlerle mutluyduk sonda

Vakıf gelirleri giderler, burslar
Nasıl olsun diye tartışılmıştır
Katılımcı olan yeni gençler var
Onlar sorumluluk omuzlamıştır

Ben çok huzurluyum bu durumlardan
Çetmililer vakfı güçlenecektir
Allah razı olsun toplananlardan
Yeni nesil güzel yön verecektir

Her şey konuşulup tartışılırken
Çetminin sesi'nin üstünde durduk
Kurucular oyla karar alırken
Yönetim kurulu yapsın diyorduk

Gece yarısında toplantı bitti
Çay içmeye gittik ufuk spora
Sanırım herkese bu coşku yetti
Darısı inşallah başka bahara

Dostlarla sohbeti tercih ederek
Geç yatıp yetindik az bir uykuyla
Sabah kahvaltıda veda ederek
Dağıldık dört yana biz bu coşkuyla

Niğmetullah için farklıdır bu gün
Sevdiğim dostların birçoğu geldi
Birlik beraberlik artarak sürsün
Toplantı görüşme her şey güzeldi

Ahmet Hamdi Tanpınar

Bursa'da Zaman

Bursa'da bir eski cami avlusu,
Küçük şadırvanda şakırdıyan su;
Orhan zamanından kalma bir duvar...
Onunla bir yaşta ihtiyar çınar
Eliyor dört yana sakın bir günü.
Bir rüyadan arta kalmanın hüznü
İçinde gülüyor bana derinden.
Yüzlerce çeşmenin serinliğinden
Ovanın yeşili göğün mavisi
Ve mimarîlerin en ilâhisi.

Bir zafer müjdesi burda her isim:
Sanki tek bir anda gün, saat, mevsim
Yaşıyor sihrini geçmiş zamanın
Hâlâ bu taşlarda gülen rüyanın.
Güvercin bakışlı sessizlik bile
Çınlıyor bir sonsuz devam vehmiyle.
Gümüşlü bir fecrin zafer aynası,
Muradiye, sabrın acı meyvası,
Ömrünün timsali beyaz Nilüfer,
Türebeler, camiler, eski bahçeler,
Şanlı hikâyesi binlerce erin
Sesi nabzım olmuş hengâmelerin
Nakleder yâdını gelen geçene.

Bu hayâle uyur Bursa her gece,
Her şafak onunla uyanır, güler
Gümüş aydınlıkta serviler, güller
Serin hülyasıyla çeşmelerinin.
Başımdayım sanki bir mucizenin,
Su sesi ve kanat şakırtılarından
Billûr bir âvize Bursa'da zaman.

Yeşil türbesini gezdik dün akşam,
Duyduk bir musikî gibi zamandan
Çinilere sinmiş Kur'an sesini.
Fetih günlerinin saf neşesini
Aydınlanmış buldum tebessümünle.

İsterdim bu eski yerde seninle
Başbaşa uyumak son uykumuzu,
Bu hayâl içinde... Ve ufkumuzu
Çepçevre kaplasın bu ziya, bu renk,
Havayı dolduran uhrevî âhenk..
Bir ilâh uykusu olur elbette
Ölüm bu tılsımlı ebediyette,
Belki de rüyâsı bu cetlerin,
Beyaz bahçesinde su seslerini

Vakfın Durumu

Çetmililer Vakfı kurulduğu günden bu yana yaptığı çalışmalar ile her dönemde gerçekten iyi işler yaparak ilerliyor.

Vakıf toplantısının yapıldığı Bursa'da ele alınan konular, "vakfımızı daha iyiye ve güzele nasıl götürürüz" arayışının bir tezahürüdür.

Bu arayış, yönetimde vaki herhangi bir acziyetten ileri gelmemektedir. Ak-sine istişare ile doğru istikameti tayin etmenin ve elbirliği ile yarınlara emin adımlarla ilerlemenin arayışıdır.

Şu anki vakıf yönetiminin gönü kurtarmak gibi bir saikle hareket etmeyecek geleceğe şekil verecek adımlar atması takdir edilecek bir uygulamadır.

Konya'da aylık geliri bin lira olan bir dükkan vakıf adına 120 bin liraya satın alınmış vakfa ebediyen gelir getiren bir eser kazandırılmıştır.

Vakıf yönetimi, "nasıl olsa bizim dönemimizin bitmesine şunun şurasında ne kaldı ki?" deyip ellerindeki parayı banka kasalarında tutarak vaki ihtiyaçları kimseden bir şey talep etmeden karşılar ve güle oynaya vakfı idare edebilirlerdi.

Ama onlar öyle yapmıyorlar... Vakfın geleceği için büyük çabalar sarf edip hemşerilerimizden hayra hizmette yardımların kesintisiz devam etmesi için...

Vakıf için, Çetmililer için çalışıyorlar...

Bu çalışmalarından dolayı Vakıf yönetimini Sayın Mehmet Balcı, Mahmut Uçar, Nureddin Özel ve Mehmet Ali Güven'i kutluyoruz...

Çocuk Yetiştirmekteki Amacımız Ne?

GERÇEK SEVGİ, ÇOCUĞUN HERŞEYİNİ KOLAYLAŞTIRMAK MI? YOKSA ÇABALARINA SAYGI GÖSTEREREK GELİŞMESİNE, HAYATA HAZIRLANMASINA VE SÜREKLİ BİZE GÜVENECEĞİNE, KENDİNE GÜVENMESİNE OLANAK SAĞLAMAK MIDIR?

Zaman hızla akıp gidiyor, ancak biz kendi işlerimize o kadar düşmü-
şüz ki, bazen en değerli varlıklarımız olan çocuklarımıza yeterince zaman
ayırılamıyoruz. Oysa çocuklarımız, hayatla ilgili en önemli becerileri bizden
öğrenmesi gerekir. Zaten biz bütün çalışmalarımızı çocuklarımıza iyi bir
gelecek hazırlamak için yapmıyor muyuz? Evet bunun için çok çalışıyoruz,
çok yoruluyoruz, hatta bazen o kadar yoruluyoruz ki en değerli varlıklarımız
olan çocuklarımıza zaman ayırılamıyoruz!

Çocuklarımızı nereye hazırlıyoruz? Çocuk yetiştirmekteki amacımız
ne? Onların sınavlara ve okullara mı hazırlıyoruz yoksa hayata mı hazırlıyo-
ruz? Tabi ki amacımız; geleceğin anne babaları olan çocuklarımızı, öncelikle
hayata hazırlamaktır. Çocuklarımızın; kendi ayakları üzerinde durabilen,
sorumluluklarının farkında, sorun çözme becerisini kazanmış, çevresindeki
insanlarla rahat iletişim kurabilen, mutlu olmasını bilen, yaptığı işi seven,
kendisine, ailesine, vatanına ve milletine hayırlı birer evlat olarak yetişmesi
hepimizin amacıdır. Çocukların iyi bir eğitim almasında, başarılı olmasında
anne babanın çocuğunu tanıması ona destek olması son derece önemlidir.
Anne-baba olarak görevimiz çocuğun iyi bir eğitim almasını sağlamanın ya-
nında, ona hayatı sevdirmek ve onu hayata hazırlamaktır.

Çocuklar, bazen bütün ihtiyaçları karşılanmasına rağmen! hala sorum-
luluklarını yerine getirmemektedir. Bazı anne-babalar çocukların beslenme,
barınma, giyim vb ihtiyaçlarını karşılayıp, her şeylerini alıyorum, istedikleri
önünde, istemedikleri arkasında daha ne yapayım? Diye düşünebilirler. Evet
bunlar bizim görevlerimiz, imkanlarımız ölçüsünde bunları yapmak zorunda-
yız. Bunun yanında çocuğun, ilgiye, şefkate, motive edilmeye, taktir edilmeye,
paylaşma, başarıma duygusunu tatmaya, etkileşime, değerli olduğunu hisset-
meye ihtiyacı olduğunu unutmamak gerekir. Bu dönem çocukların anne babaya
en fazla ihtiyaç duyduğu dönemdir. Çocuklara sadece kızarak, eleştirerek, kü-
serek, duygu sömürsü yaparak; onları bilgisayar, telefonla baş başa bırakarak
sorunu çözmeye çalışmak yeterli değildir. Çocuklarımızın da hata yapma şansı
olduğunu unutmamak gerekir. Evet anne baba olarak çocuğumuzdan bazı
beklentilerimizin olması (dürüst olması, sorumluluk alması, ders çalışması, eve
zamanında gelmesi,) çok normaldir ve bu bizim en doğal hakkımızdır. Ancak, bu

davranışları çocukların durup dururken
yerine getirmesini beklemek çok doğru
değildir. Çocuklarımızın bazı davranışları-
nı değiştirmek için; önce bizim değişme-
miz gerekir. Yapmamız gereken en önem-
li şey çocuklarımızla iletişime geçmektir.
Bunu yapmak için;

- Çocuğunuzla konuşun. Gün içinde
neler yaptı, kimlerle zaman geçirdi,
öfkeleri, üzüntüleri, sevinçleri, mutlu
anları, sorunları, dersleri, gelecekle ilgili

hayalleri, olaylar, gelişmeler hakkında onunla sohbet edin. Ona güvendiğinizi, istedikten sonra başarılı olabileceğini ifade edin. Sizden neler beklediğini, ona nasıl yardımcı olabileceğinizi sorun. İsteddiği desteği vermeye çalışın.

- Onu dinleyin! Bu dönemde çocukların en önemli ihtiyacı dinlenilmek ve anlaşılmasıdır. Onu dinliyormuş gibi yapmayın. Göz teması kurun, hem fiziksel olarak hem zihinsel olarak onu dinlediğinizi belli edin. Çocuğunuzun anlattıklarını hafife almayın, onu utandırmayın, eleştirmeyin, önce dinleyin sonra hataları birlikte bulmaya çalışın. Dinlerken anlattıklarından dolayı onu eleştirmeyin.

- Çocuğunuzu tanıyın. Başarıları, hayalleri, ilgi ve yetenekleri, ihtiyaçları, sevdiği dersler, başarılı olduğu dersler, seçmek istediği meslekler vb. hakkında bilgi sahibi olun.

- Arkadaşlarını tanıyın. Kiminle zaman geçiriyor, boş zamanlarını nerede ve kimlerle geçiriyor, ailesi nasıl, akademik durumu davranışları nasıl, kötü alışkanlıkları var mı, iyi araştırılması gerekir.

- Çocuğunuza sorumluluk verin. Kendi dersini yapması, odasını toparlaması, ev işlerine yardım etmesi, bireysel sorumluluklarını yerine getirmesini, oyuncaklarını toplaması, faturayı yatırmasını, markete gitmesini sağlayın. Onun görevlerini siz yapmayın. Yapılan araştırmalar göstermektedir ki, küçük yaşlardan itibaren sorumluluk sahibi

olan öğrenciler hayatta ve derslerde daha başarılı olmaktadır.

- Çocuğunuzu abi-abla-kardeş-arkadaş-kuzen-kendisi vb kişilerle kıyaslamayın-karşılaştırmayın. Her insanın ilgileri, yetenekleri başarılı olduğu alanlar çok farklıdır. İki kardeş bile kişilik olarak birbirinden çok farklıdır. O yüzden her insandan sürekli aynı başarıyı beklemek çok doğru değildir. Çocuklarını bir bütün olarak değerlendirmek gerekir. Bak abin ne güzel çalışıyor, şu küçücük çocuktan biraz ders al, ellerin çocukları neler yapıyor!, komşunun oğlu teşekkür aldı sen zayıfla getirdin, her istediğinizi alıyorum bunun karşılığı bu mu? Vb. karşılaştırmalar öğrencinin kendisini kötü hissetmesine, karşılaştırıldığı kişiye öfke duymasına ve kendisini değersiz, olumsuz, algılamasına

neden olur.

- Eleştirmeyin. Giyimini, arkadaşlarını, ilgilerini, konuşmasını, derslerini sürekli eleştirmek çocukla aramızdaki ilişkiyi olumsuz etkilemektedir. Eğer çocuk sürekli eleştirilirse belli bir zaman sonra bizimle bir şey konuşmaya başlar. Eleştirileriniz yapıcı olsun, sen ders çalışmazsan olacağı buydu, senden zaten bir şey olmaz demek yerine; daha önceden bu dersten iyi notlar aldığını biliyorum, yeterince çalışırsan ben senin bu zayıfı kurtarabileceğini biliyorum, demek çocuğun kendisine güvenmesine ve yeterince çalışmasına neden olur.

- Ders çalış, ders çalış diye sürekli uyarmayın. Çocukların sorumluluklarından biri ders çalışmaktır. Ancak

bazen evde ders çalışmamak o kadar sorun olur ki çocukla bütün iletişim dersle ilgili olmaya başlar. Sen neden çalışmıyorsun? Ne zaman başlayacaksın, kapat şu bilgisayarı, karneleri alınca seninle görüşürüz, sen bu gidişle...vb. söylemler çocuğu derslere karşı soğutabilir. Ders çalışmak ve sınav kazanmak uğruna çocuklarınızla olan yakınlığınızı tehlikeye atmayın. Çocuğun ders çalışmamasının birçok nedeni olabilir. Bu nedenler birlikte araştırılmalı, ne zaman nerede ne kadar çalışacağı tespit edilmeli ve düzenli olarak çocuğun ders çalışması sağlanmalıdır. Bazı anne- babalar çocuktan sürekli ders çalışmasını, bekleyerek çocuğu derslerden soğutmaktadır. Çocuk ders görevlerini yerine getirdikten sonra diğer etkinliklere zaman ayırabilir. Bazı öğrenciler de bugün ödev yok diyerek ders yapmamaktadır. Ders çalışmak sadece ödev olduğu gün yapılan bir çalışma değildir. Her gün yapılması gereken bir faaliyettir. Önce tekrarlarını yapsın, varsa ödevlerini yaptıktan sonra, yaptığı tekrarlarla ilgili test çözsun. Bugün-yarın derste işleyeceği konulara ön hazırlık yaparak okula gelsin. Her gün mutlaka kitap okusun. Dersini yap sana şunu vereceğim, zayıf getirme sana bilgisayar alacağım, taktir al seni şuraya götüreceğim vb. vaatlerde bulunarak çocuğu rüşvete alıştırmayın. Bu tavizler belki çocuğun belli süre ders çalışmasını sağlayabilir, ancak uzun vadede çözüm olmaz. Öğrenciye amaçlarına ulaşmak için, kendi ayakları üzerinde durmak için ve kendi görevi olduğu için ders çalışması gerektiği bilinci aşılanmalıdır. Nasıl ki siz her gün işe gitmek (siz işe gittiniz diye kimse size ödül vermiyor) ve ev işlerini yapmak durumunda iseniz, çocuklarda ders yapmalıdır.

- Taktir edin - ödüllendirin. Çocuklar sorumluluklarını yerine getirdiği zaman, olumlu davranışı yaptıkları zaman taktir edilmelidir. Eğer çocuk taktir edilirse olumlu davranışın yapılma sıklığı artar. Ancak ödüller maddi ödüller değil, manevi ödüller olmalıdır. Ayrıca çocuk yapamadığı davranışlar konusunda teşvik edilmelidir.
- Evde kurallar olmalı. Kurallar, insanların hayatını düzene koyması açısından çok önemlidir. Eve gelişi, akşam belli saatten sonra dışarı çıkmamak, ders çalışmak, arkadaşına gitme, arkadaşında kalma, yemekte hep birlikte olma, bilgisayar oynama vb. kurallar olmalı. Davranışlarınızın tutarlı olmasına dikkat edin. Koyduğunuz kurallara siz de uyuyarak çocuklarınıza örnek olun. Çocuğunuzu evde, okulda, dışarda kurallara uyması için motive edin. Kurallar gerekirse çocukla birlikte oluşturulmalı.
- Öğretmenleriyle görüşün. Ara sıra okula gelerek öğretmenleriyle görüşün. Davranışları, ilişkileri ve derslerini hakkında bilgi alarak onunla ilgilendiğinizi gösterin. Devamsızlığını takip edin.
- Çocuğunuzun her istediğini almak zorunda değilsiniz. Hayır'ı bilsin. Çocuğun her istediğini yapmak, ben giymedim o giysin, ben yemedim o yesin, ben gitmedim o gitsin demek bazen çocuklarımıza verebileceğimiz en büyük zarardır. Çocukların her istediği hatta bazen istemedikleri şeyler hemen yapıldığı için alınan şeylerin hiçbir değeri yok. Çocuklarımız çok savurgan ve doyumsuz. Neden hayır dediğimizi ona anlatarak yerine göre HAYIR demeliyiz. Evetleri anlamlı kılan, yerinde kullanılan HAYIR' lardır. Özellikle yaşı küçük çocuklar istediklerinin yapılması için, sürekli ağlar, tut-

turur, duygu sömürsü yapabilirler. Anne babalarda susması için onun her istediğini yapması gerektiğini düşünerek onun her isteğini yerine getirmeye çalışır. Bu bir kısır döngüdür, çocuk istediğini almak için ağlar, sızlanır, tutturur, duygu sömürsü yapar; anne baba da susması için onun her istediğini yapmaya çalışır. İhtiyaçlar sınırsız olduğu için bu çocuklar hiçbir zaman doyurulamaz ve ben merkezli olmaya başlarlar. Bu çocukların uyum sağlaması ve başarılı olmaları daha zordur. Burada tek yapılması gereken çocuğun bu beklentileri karşısında kararlı bir duruş göstermek, o ağıladığı sürece ilgilanmemektir. (Bu durumda hem anne hem baba kararlı ve tutarlı olmalıdır. Burada anne babanın aynı tepkileri vermesi ağıladığı sürece çocuğu görmemezlikten gelmesi, çocuğa ilgi göstermemesi gerekir. Anne'nin hayır dediğine baba da hayır demeli, baba'nın hayır dediğine anne de hayır demelidir. Bazen baba hayır derken anne gizliden gizliye çocuğun istediğini yaparak, çocukta bu davranışın yerleşmesine neden olmaktadır.)

- Yaşanan sorunları çok büyütmeyin. Günlük hayatta hepimiz her an sorunlar yaşayabiliriz. Ancak çocuklarla ilgili sorunlarda soğukkanlı olmalı, olayı iyi araştırmalı, ön yargılı davranmadan, çocuğu iyi dinleyerek sonuca gitmeliyiz. Sorunun çözümünü her zaman karşıda aramak yerine, öz eleştiri yaparak, değişimi her zaman kendimizden başlatmalıyız. Bizim gibi çocuklar da hata yapabilir.
- Düzenli etkinlik yapmasını sağlayın. Sürekli bilgisayar, telefon ve tv ile zaman geçirmektense, düzenli fiziksel, sosyal aktiviteler yapması çok önemlidir. Futbol, voleybol, yüzme, satranç, kurs, yürüyüş vb etkinliklere yönlendirin, hatta bunları bazen birlikte yapın.
- Çocuğun bir amacı olsun. Ne olmak istiyor, hangi bölümleri ve fakülteleri düşünüyor, niçin ders çalışması gerekir iyi tespit edilmelidir. Hedefler çocuğun ilgi ve yeteneklerine uygun ve çocuk için ulaşılabilir olmalıdır. Sayısal yeteneği olmayan bir öğrencinin tıp istemesi ne kadar gerçekçi olabilir? Anne-baba, çocuğun meslek seçiminde, meslekleri tanıtmalı, birlikte araştırma yapmalı, avantajları dezavantajları değerlendirilmeli ancak, çocuk kendi kararını kendisi vermesi gerekir. Anne-baba, olmak istediği mesleği çocuğunun olmasını beklememelidir.

Sağlıklı ve mutlu çocuklarımızın olması dileklerimizle...

Psikolojik Danışman & Rehber Öğretmen

VEFAT VE TEŞEKKÜR

Merhum Eresiloğlu Gazi Mustafa Onbaşı ve Kerim Ağalardan merhume Mümine hanımın kızı, merhum (Mehmet – Ali (Kurtali) – Şükrü – Hüseyin) Güven, merhume Havva Semerci ve merhume Zeynep Taştekin'in kardeşleri, Güven sülalesinin halası; Topcu (Eşşe, Ayşe ve Meryem) – Döşü Mehmet – Döşü Mahmut, merhum (Mustafa ve Ahmet) Semerci ve Eşşe Bozdağ'ın teyzeleri, merhum Tıkıroğlu Gazi Hüseyin Efendi ve merhume Ayşe hanımın gelini ; merhum Cafer Tıkır – Merhume Şerife Akbay (Tıkır Şerife), merhume Emine Boz'un yengeleri; merhume Ayşe Tıkır'ın eltisi, merhum Mehmet Tıkır'ın eşi Canım Annemiz

AYŞE TIKIR'ın

cenazesine uzaktan ve yakından gelerek katılan, acımızı paylaşan, evimize kadar gelip veya telefonla taziyelerini bildiren dost, akraba ve komşularımıza özellikle kasabamız halkının samimi yakınlığına canı gönülden

**teşekkürlerimizi
arzederiz**

TIKIR AİLESİ

*Dün akşam vaktinde aldım haberi
Bizden ayrılmıştır Tıkır Ayşası
Bu haberle üzdü çetmilileri
Kedere salmıştır Tıkır Ayşası*

*Eresil Mustafa olur babası
Mümüne hanımmış onun anası
Topçular, Döşüler hep akrabası
Her zaman saymıştır Tıkır Ayşası*

*Genç kızlık dönemi Güven soyadı
Evlendikten sonra hiç kullanmadı
Yaşarken dünyada huzur aradı
Hep dürüst kalmıştır Tıkır Ayşası*

*Tıkır Mehemmetle evlenir gençken
Üç oğlu olmuştur yıllar geçerken
Çocukları ile sefa sürerken
Hayale dalmıştır Tıkır Ayşası*

*Sütü pişirerek kaymak yapardı
Yoğurt biriktirir yayık yazardı
Tereyağlarında farklı tat vardı
Çok lezzet katmıştır Tıkır Ayşası*

*Keş kurusun diye damına sermiş
Mahmut usta onu yemek istermiş
Kokusuna ekmek yerim ben dermiş
Deriye basmıştır Tıkır Ayşası*

*En büyük oğlunu Konya'ya yollar
Ortanca oğlunu mühendis yapar
Yanında hizmette küçük oğlu var
Duracak sanmıştır Tıkır Ayşası*

*Küçük oğlu der ki ben gideceğim
İstanbul'da hayat sürdüreceğim
Abimle birlikte iş göreceğim
Onu da salmıştır Tıkır Ayşası*

*Çocuklar gidince yalnız kalmıştır
Yanında yoldaşı kocası vardır
Gün dolunca ecel onu da alır
Düşünüp yanmıştır Tıkır Ayşası*

*Çetmide oturur yalnız dururdu
Evinde olunca huzur bulurdu
Çocuklardan sıkça gelen olurdu
Geleni sarmıştır Tıkır Ayşası*

İbrahim'i köye gelip gidiyor
Anasına otur yorulma diyor
Komşularından da destek istiyor
Hep destek almıştır Tıkır Aşası

Her zaman her yerde güleçti yüzü
Dostu akrabayı görürdü gözü
Kimseyi kırmazdı tatlıydı sözü
Hep gönül almıştır Tıkır Aşası

Zikir yapmak için fatmahocaya
Giderdi Allaha çok yalvarmaya
Merdivenden başlar apalamaya
Çok çabalamıştır Tıkır Aşası

Yaşlanmıştı artık dermanı yoktu
Yanında değil ya seveni çoktu
Kimsesizlik onu strese soktu
Yalnız yaşamıştır Tıkır Aşası

Kucağında odun eve girerken
Allah dedi durdu yere düşerken
Tefekkür ederdi acı çekerken
Rab'bını anmıştır Tıkır Aşası

Haber alan oğlu alıp götürmüş
Konya'da doktorlar halini görmüş
Evde bir ay kadar bakımı sürmüş
Toparlanmamıştır Tıkır Aşası

Yaşlanmış bedeninin tedavisi zor
Ecel geldiğinde ömür bitiyor
Emanet canını geri veriyor
Nefessiz kalmıştır Tıkır Aşası

Tarih on üç ocak günlerden cuma
Haber gelmiştir telefonuma
Ben cenazesinde olmadım ama
İçimi yakmıştır Tıkır Aşası

Tanıdıklarına verilir haber
Hastane morgunda sabahı bekler
Öğlen hazırlanıp Çetmi'ye gider
İkinci kalkmıştır Tıkır Aşası

Mezarı kazıldı kazmalarıyla
Çetmili gençlerin dualarıyla
Mezarlığa geldi tüm dostlarıyla
Yerini almıştır Tıkır Aşası

*Değişik yerlerden dostlar gelmiştir
Sevenleri görev ifa etmiştir
Yine mezarına yalnız girmiştir
Sağa yana yatmıştır Tıkır Ayşası*

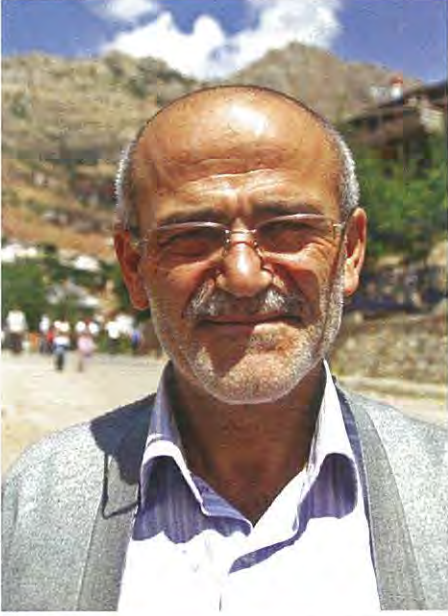
*O yalnızlıklara alıştı zaten
Toprakta çürüyen sadece beden
Dua bekliyordur sevenlerinden
Mekandan çıkmıştır Tıkır Ayşası*

*Doksan iki sene ömür yaşadı
Yaşam arzusunu hiç bırakmadı
Doğduğu yerlerden ayrılamadı
Orada kalmıştır Tıkır Ayşası*

*Mezarı cennetten bir bahçe olsun
Kabri genişlesin nur ile dolsun
Yaratıcısından mağfiret bulsun
İyi yaşamıştır Tıkır Ayşası*

Şeref ÇİLEK

Fabrika Ayarlarımız

Sevgili Dostlar; Fabrika ayarları sadece bilgisayar, cep telefonu, uydu alıcıları, televizyon gibi elektronik eşyalara özgü değildir. Biz insanların fabrika ayarları vardır. Kullanım kılavuzu da öyle, yalnız eşyalara ait değildir. İnsanın kullanım kılavuzu, hayatın her anını en ince teferruatına kadar belirtmiş.

Şimdi, çocukluğumuza geri dönelim, yaşadıklarımızı ve o zamanki düşüncelerimizi hatırlamaya çalışalım. Eğer, bu zor diyorsanız, yakınımızda çokça beraber olduğumuz evladımız, torunumuz, yeğenimiz, bir çocuğu gözlemleyelim. Şunları, görebilecek miyiz, fark edebilecek miyiz?

Birincisi: Etrafına gülücükler dağıtır, somurtmaz, surat asmaz. Gülümsemek için bir sebep aramaz. Tanısın tanımasın kendisi ile ilgilenen herkese tebessüm ile karşılık verir.

İkincisi: Doğallık, her şey olduğu gibidir. Yapmacıklık, el gördü lük yoktur. Var olan kusuru saklama, olmayan güzelliği varmış gibi gösterme çabası içinde değildir. İçinden geldiği gibi davranır.

Üçüncüsü: Hile, desise, entrika, yalan dolan bilmez. Bildiği doğruyu söyler, bildiği doğruyu yapar. Her söylenene inanır, şüphe etmez. Başkasından şüphe edenin aslında kendinden şüphesi vardır. Onun için, "Çocuktan al haberi" diyoruz. Büyüğe inanmıyor güvenmiyor ama çocuğa inanıyoruz, güveniyoruz.

Dördüncüsü: Anı yaşar, geçmişe hayıflanmaz, gelecek kaygısı taşımaz. Çünkü geçmiş, bir daha geri gelmeyecektir. Geleceğe ulaşım ulaşmayacağı da belli değildir. En kıymetli zaman içinde bulunduğun andır. Değerlendirebiliyorsan ne mutlu. Ulaşıp ulaşamayacağı belli olmayan gelecek için tasarrufta bulunmaz, gayrimenkuller satın alamaz, hayaller kurmaz. "Dün ile ilgili her şey dün de kaldı cancağızım. Bu gün yeni şeyler düşünmek ve yapmak lazım." Diyor. Mevlana Hz.leri.

Beşincisi: : Kin gütmek, düşmanlık, küslük yoktur. Kendine yapılan teklifi ön yargısız

kabul eder. Kavga eder ama az sonra barışır hiçbir şey olmamış gibi davranır. İslam da en uzun küslük üç gün diye biliriz ya. Çocuk ta üç gün bile değil, belki üç dakikadır.

Altıncısı: Felaket ile karşılaşınca korku ve endişe uzun sürmez. Sadece kısa süreli bir korku ve panik refleksi gösterir. Aile büyüklerinin çözüm bulacağına, bu felaketi bertaraf edeceğine yüreктen inanır. Babam var keder yok der. Biz yetişkinler "Allah var, keder yok." Diyemez soğukkanlı karşılayamaz dünyanın sonu gelmiş gibi feryat, figan eder, yas tutarız. Nerde kaldı, "Hayır ve şerrin Allah'tan geldiğine inanmak." Nerde kaldı, "Her şeyin hayırlısı olsun." Nerde kaldı, "Her şeyde bir hayır vardır."

Yedincisi: İşini severek yapar. Çocuğun işi oyundur, onu severek ve isteyerek, gönüllü olarak yapar. Zoraki, istemeye istemeye yapmaz, hile karıştırmaz. Biz büyükler, "Ya işinizi sevin ya da sevdiğiniz işi yapın." Sözüne uymalıyız.

Sekizincisi: Her an için kendine bir uğraş, bir meşguliyet bulur, boş vakit geçirmes, zamanı değerlendirir. Vakıt geçmiyor diye sıkılmaz, iyi vakit geçirir.

Dokuzuncusu: Dedikodu, gıybet, kovculuk bilmez. Kimseyi çekiştirmes.

Onuncusu: Yapmak istediğinde kararlıdır, ısrarcıdır, kolay kolay pes etmez, usanmaz. Ağlar, sızlar, yerde yuvarlanır istediğini elde eder.

Sevgili Dostlar; Yukarıdaki fabrika ayarları insana ait. Irkı, rengi, dini, inancı soyu sopp ne olursa olsun. Dünyanın her yerinde hayata gözlerini açan bir çocukta bu özellikler görülür. Sonradan değişikliğe uğrar.

Elektronik cihazların fabrika ayarları değişmişse, arıza vermeye başlar, kullanımı zorlaşır. Fabrika ayarları silinmemişse geri yüklenebilir. Peki insan, fabrika ayarlarına nasıl döner acaba. Hacca giderek, tövbe ederek mümkün mü? Allah hiç kimseyi fabrika ayarlarından ayırmaz.

Kuşun Hani

Hasan Bayram

Atışma...

Canım Arkadaşım Halis Yazıcıya

*Hasan Bayram (Recep Hasan)

*Oluk beğenmez tekne suyu içersin
Zemheride gevrek ekin biçersin
Yattığın kalktığın yeri bilmezsın
Çıkma sahalara atarım seni*

*Oluğun suyunu kimler beğenmez
Yattığı kalktığı yeri kim bilmez
Dostum zemheride ekin biçilmez
Rakibin sırtına kel vurmuş vurmuş*

*Kendini sanırsın tepside börek
Anlayan anlar fazla söze ne gerek
Düğenin üstünde elimde kürek
Harmandan dışarı atarım seni*

*Canınız mı çekti tepside börek
Dostum avucunu yalaman gerek
Niye dolaşıyor elinde kürek
Açlık midenize kel vurmuş vurmuş*

*Taze buzağı mı sandın kendini
Canavar mı yedi yoksa belini
Ben yoz sığır güttüm iyi bilirim
Önüme katarda güderim seni*

*Buzağı çayırda gezer
Siması hep sana benzer
Çobanın huyu ne güzel
Beline kel vurmuş vurmuş*

*Çokmu susuradın su mu ararsın
Bozdağ'da su yok orada ne arasın
Benim çobanlıkta tecrübem vardır
Sular mandıraya katarım seni*

*Ben susamam dostum kırba taşırım
Çetminin dağlarını hep dolaşırım
Kaşındıysan seni güzel kaşırım
Cin çarpmış ağzını kel vurmuş vurmuş*

*Her baharda bir sefercik kokarsın
Doğru gitmez zelve saban kırarsın
Neyi kayıp ettin niye mülersin
Yaşlısın mezbahaya satarım seni.*

*Sen gök sekidesin ben mazi dağı
Kımıldamaz ağaçların yaprağı
Kavuruyor Antalya'nın sıcaklığı
Gök sekideki havuza atarım seni*

Atışmaya Halis Yazıcıdan Cevap

Çiçeklerdir güldür baharda kokan
Zatındır zelveyi sabanı kıran
Sensin mezbahadan emekli olan
Kasaplar kemendi kel vurmuş vurmuş

Mallık bitti geldik koca kariya
Yaşlandın fiyatın düşmüş yarıya
Saçını boyatırım senin sarıya
İzahura gibi satarım seni

Koca karı ninelerdir anadır
Gonca güldür bir demetçik sunadır
Yaratan boyamış saçım karadır
Üstadın burnuna kel vurmuş vurmuş

Kadifeden bir elbise dikerim
Müşterin çıksın diye beklerim
Boşa gitmesin diye hep emeklerim
Delinin birine satarım seni

Ben terziyim kadifeyi dikerim
Senin bedenine ölçer keserim
Reklam için vitrinlere asarım
Kadife tepîği kel vurmuş vurmuş

Saçın dökülmemiş toka taksana
Dönüp benim gibi kele baksana
Ben bir okyanusum sense bir gölet
Girdaba alırdı yutarım seni

Toka takmak uygunmudur erkeğe
Bana dil uzatan kele bak hele
Okyanusta gezen sazanlar bile
Bizim oltamıza kel vurmuş vurmuş

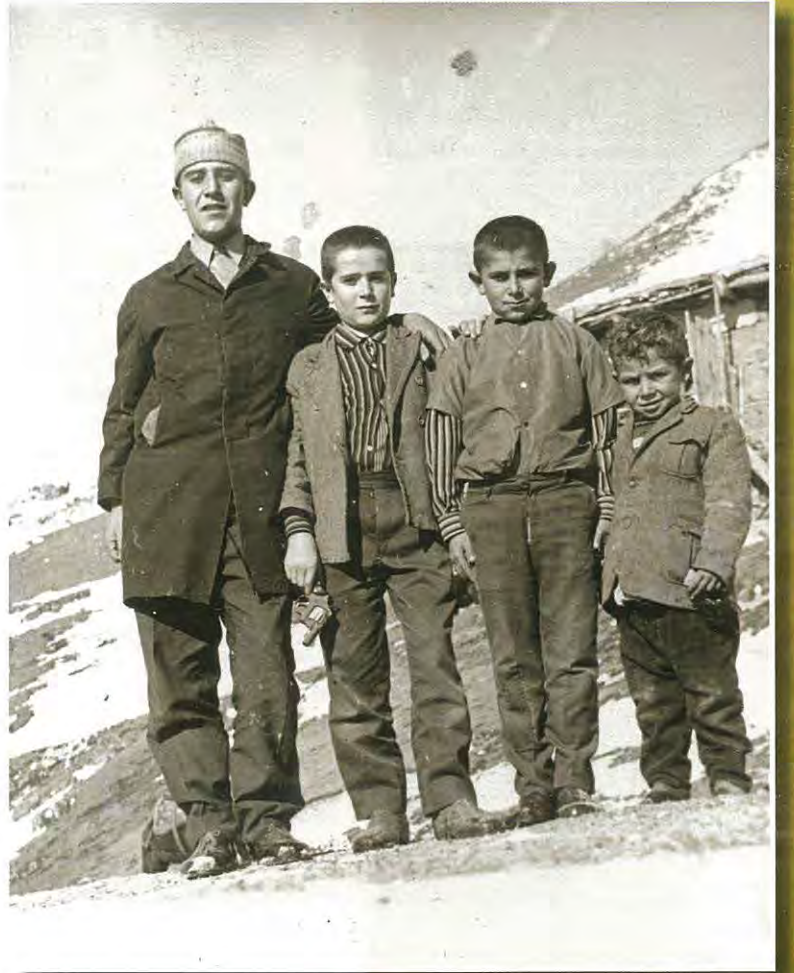
Atıştır desinler bize iki aşık
Sabaha koyma sakın bulaşık
Sen bir tas ayran bense bir kaşık
Ekmeğe doğrarda yutarım seni

İki aşık birbiriyle atıştır
Bulaşık yıkamak sana yakışır
İsli tencereden kara bulaşır
Deterjan eline kel vurmuş vurmuş.

Göksekiler benim aslı ilimdir
Suyu soğuk havaları serindir
Havuz dediğin benim gölümdür
Güneş beyninize kel vurmuş vurmuş

Güreşmesin bilmez çıkar sahaya
Ezel alışığım bu havalara
Recep hasan atar karavanaya
Halis onikiden kel vurmuş vurmuş.

Halis Yazıcı

Niyazi Yıldırım, Mahmut Uçar,
Remzi Yıldırım, Metin Akkoca
(Fotoğraf Niyazi Yıldırımdan Alınmıştır.)

**Gönlümde
hatırası bulunan
Değerli abimiz
KADİR SOLMAZ'
a Allahtan rahmet,
yakınlarına
başsağlığı ve
sabırlar dilerim.
Nur içinde yat
Kadir abi
mekanın cennet
olsun.**

Kadir Solmaz

Bir hatıram vardır çocukluğumda
Aklıma geliyor her andığımda
Görüyor gibiyim sanki yanımda
Gülüyor gibidir Kadir abimiz
Harmanböğeti'nde bir bıçak kaybetmiş
Sabah erken gelip alırım demiş
Hatırası varmış fazla severmiş
Onun sahibidir Kadir abimiz
Sabah gün doğmadan gittik yüzmeye
Başladık böğedi incelemeye
Bıçak gördüm girdim alayım diye
Bundan habersizdir Kadir abimiz
Hava ısınınca gelip bakmışlar
Benim aldığı mı elden duymuşlar
Ev gorumundayken beni bulmuşlar
Geri istemiştir Kadir abimiz
Güzelce istedi geri vermedim
İş inada bindi tehdit edildim
Ben aldığı mı yere atarım dedim
Tamam be demiştir Kadir abimiz
Herkes toplanmıştı su bulanıktı
Garapatak gidip arayacaktı
Birkaç kez denedi gülererek çıktı
Murada ermiştir Kadir abimiz
Vefat haberini alınca yandım
Eski günlerimi gülererek andım
Bir anda yanımda konuşur sandım
Gönlümde diridir Kadir abimiz
Niğmetullah onu unutmayacak
Hayatı boyunca sevip sayacak
Hatıralarımda hep yaşayacak
Sevdiğim biridir Kadir abimiz

Pinar Özel'in Not Defteri

Her çocuğun hayali arkadaşı vardır. Benim de vardı. Benimki ve kuzenim Ebru'nunki aynıydı aslında. İkimiz de inanılmaz tembel olduğumuz için en baştan uğraşmamak için tek bir hayali arkadaşı paylaşmaya karar vermiştik.

Zorlukları yok muydu? Vardı elbette!

İkimiz beraberken hayali arkadaşımız Naci (evet, onun adı Naci'ydi) sorun yaratmıyordu ve üçümüz gayet güzel anlaşıyorduk ama herkes kendi evine gideceği zaman Naci ciddi sorunlar yaratıyordu. En büyük sorunumuz Naci'nin o gece hangimizin evinde kalacağı oluyordu.

Genelde de bu sorunu çözemiyorduk ve kavga etmeye başlıyorduk. Sonra gücünü ispat eden ve Naci'yi kolundan sürükleyerek eve götürmeyi başaran kavgayı kazanıyordu. Kaybedense yalnızlığını alıp, kendi evine gidiyordu ve diğerini saatlerce telefonda taciz ediyordu. Annelerimiz çaresizlik içinde Naci'den kurtulmak istiyorlardı ama ikimizin de Naci'den vazgeçmek gibi bir niyeti yoktu. Ertesi gün üçümüz yine buluşuyorduk ve yine aynı hikâye en baştan başlıyordu.

Sonra bir gün nasıl ortaya çıktığını hala bilmediğimiz bir şekilde Naci'nin kuzeni de geldi yanımıza. Belli ki hayal güçlerimiz yaşadığımız savaştan yorulmuşlardı ve olayı çözmek için ikinci bir hayal arkadaşı yaratmışlardı ama hayal güçlerimizi bile hayal kırıklığına uğratabilecek çocuklar olduğumuzu hesaba katmamışlardı.

Bu kez Naci'nin pabucunu aynı anda dama fırlatmaya karar verdik. Hemen hemen aynı dakikalarda Naci'yi dışladık ve ikimiz de yeni arkadaşımız "Süha"yla samimi olmaya başladık. Arada Naci aramıza katılmaya çalıştığında; dirsek filan atıp, uzaklaştırdık onu. Üçümüz deliler gibi eğlendik, Naci'nin bir kenarda içli içli ağlamasına aldırmadık.

Artık "Naci kimde kalacak" kavgası etmiyorduk. Naci muhtemelen sokakta kalıyordu. Bizimse tek kavgamız "Süha"nın kimde kalacağı olmuştu. Annelerimiz "Süha birinizde, Naci diğerinizde kalsın" şeklindeki arabuluculuk çalışmalarına da çılgık çılgıca karşı çıkıyorduk. "Naci taş yesin, Süha eve gelsin bizimle yemek yesin" modundaydık. Nankördük, kısacası. Yıllarca bizim her türlü deliliğimizi, şımarıklığımızı çeken Naci'yi sevmiyorduk artık. Süha ise son derece sinsi ve içten pazarlıklıydı aslında. Bana başka, Ebru'ya başka konuşup, bizi birbirimize düşürüyordu. Artık gündüz oyunlarımız da sıkıntılı bir hal almaya başlamıştı.

Aralarda Naci'yi görüyorduk etrafımızda ama yüz vermiyorduk. O ise elleri ceplerinde onu tekrar aramıza alacağımız günü bekliyordu. Sonra bir gün Süha bizi bırakıp gitti ve Ebru'yla yalnız kaldık. Sonradan duyduğumuz kadarıyla Süha, komşunun kızı Sinem'le arkadaş olmuştu. Sinemlerin evinden hep kahkahalar geliyordu.

Tam o günlerde birdenbire yine Naci geldi yanımıza ve hemen kaldığımız yerden devam ettik oyunlarımıza hatta daha o akşam eve giderken "Naci bizde kalacak" kavgamızı yaptık. Eski dosttan düşman olmaz sözünü ilke edinmiş Naci de hiç kapris yapmadı bize.

Naci, Ebru ve ben hala arkadaşız. Ebru evlendiği için Naci artık hep bende kalıyor ama aralarda gidip, Ebru'nun kızıyla da oynuyor. Gerçi çok yaşlandı ve yaşlandıkça delirdi. Mesela tam şu anda karşımdaki koltukta zıplıyor yaşına başına bakmadan ama seviyorum onu...

Neyse artık bitirmem gerekiyor; güya hayal ve gerçeği ayıramıyordum ve bu konuyla ilgili psikolojik destek almam gerekiyormuş.

Bin dokuz yüz atmış ikide doğdu
Babası düşünüp adını koydu
İyi olsun diye uğraşıyordu
Çocukken göğsünü gerdi Mustafa

Babası kahveci Abdurrahman'dı
Esnaf olduğundan köyde kaldı
Anası Keleşe kardeş olandı
Şerfenin sırtında gezdi Mustafa

Gençlik yıllarında köyde gezerdi
Baba kahveciydi yardım ederdi
Kışın Antalya'ya işe giderdi
İnşaat işçisi erdi Mustafa

Bir abisi vardı çocukken öldü
İki kız bir erkek kalmıştı dördü
Kırk dokuz senedir ne günler gördü
Her şeyi kadere verdi Mustafa

Askerlik bitince bir aday arar
Irzanın kızına veriyor karar
Onu kaçıarak evlilik yapar
İstediği olmuş şendi Mustafa

Ev kurup artınca sorumluluğu
Muhtaç etmez ele çoluk çocuğu
Her çetmili gibi çekti yokluğu
Bütün güçlükleri yendi Mustafa

Antalya'ya gidip işçilik yaptı
Zayıf bünyeliydi hastalık kaptı
Amelelik yapsa zorlanacaktı
İşim kolay olsun derdi Mustafa

Finike'ye gidip gayretleriyle
Çalıştı yıllarca kardeşleriyle
Garsonluk yaparak bitkin haliyle
Müşteriye pasta verdi Mustafa

Üç oğlan iki kız beş çocuğu var
Galesiz aldırılmaz sorunsuz yaşar
Karışmaz kimseye hayale dalar
Sakinlik örneği verdi Mustafa

Doğuştan soyadı Karadenizdir
Kahveci deyince her şahıs bilir
Kötülük düşünmez sever, sevilir
Bütün gönüllere girdi Mustafa

Devraldı babadan köyde kahveyi
Her zaman beklerdi sefa sürmeyi
Derdini söylemez bilmez gülmeyi
Sorunca boş verin derdi Mustafa

Kahve yanındaki küçük odada
Babasına çekip kaldı orada
Evine giderdi bazen arada
Kendini her zaman gerdi Mustafa

Şeker hastasıydı etmedi dikkat
Ayak yaralıydı değildi rahat
Dertleri çoğaldı alamadı tat
Dünyadan yaşarken bezdi Mustafa

İsrar edilirdi o aldırılmazdı
Doktora giderek bir baktırmazdı
Zaman ilerledi dertleri azdı
İşin önemini sezdi Mustafa

Dermanı kalmayıp halsizleşince
Hastaneye gider takat bitince
Olay anlaşılır incelenince
Doktor kararını çizdi Mustafa

Dokuları ölmüş çürümüş eti
Ayağı topuktan kesilecekti
O razı olmadı hep inat etti
Kestirmeyeceğim derdi Mustafa

Ağrılar artınca dayanamadı
Hadim doktoruna inanamadı
Kesilmesi lazım bunu anladı
Nefsin gururunu yendi Mustafa

Diz altına çıkmış ölü dokular
Kestirmezse eğer bacağı kaplar
O zaman mecburen veriyor karar
Kararsızlığını sildi Mustafa

Bacağı kesildi sakat kalmıştı
Hala sigarayı bırakmamıştı
O kabul etmedi ama yanılttı
Tatlı tuzlu her şey yerdı Mustafa

Şeker komasına girdiği bir gün
Ambulans götür herkes çok üzgün
Yolda kalbi durmuş çalışmaz düzgün
Zorlu mücadele verdi Mustafa

Hadimde doktorlar çalıştırıyor
Konya'ya ambulans ulaştırıyor
Yoğun bakımı da karıştırıyor
Orada da gitti geldi Mustafa

Normalleştiğinde döndü köyüne
Zaman ilerledi gelindi düne
Bir sarılık çöktü solgun yüzüne
Ecelle yüzyüze şimdi Mustafa

Hadim doktoruna verilir haber
Ambulans alarak hızlıca gider
Avşarın altında tedavi sürer
Öbür ambulansa bindi Mustafa

Doktor kontrol eder kalbi durmuştur
Çalıştırmak için kafa yormuştur
Yolda giderken de çaba olmuştur
Cevap vermiyordu sindi Mustafa

Hadimden dönerken ölmüş biridir
Geride kalan şey hayalleridir
Çetmiye yol alan sevenleridir
Araçtan evine indi Mustafa

Selası verilir, mezar kazılır
Defin işlemleri sonraya kalır
Akşam morga konur sabah yıkanır
Beyaz kefenini giydi Mustafa

Cemaat karlarda yürüdüğünde
Omuzlarda idi salın üstünde
Yirmi beş aralık Pazar gününde
Kazılmış mezara girdi Mustafa

Ölümünden sonra onu görerek
Can vermiş halini anmamak gerek
Bakmadım yüzüne böyle diyerek
Aklımda hep canlı kaldı Mustafa

Mezarlığın üstü çingir tarafı
Doldurdu cemaat beş büyük safı
Yaratın şahsına bahşetsin affı
Rahmet kapısını çaldı Mustafa

Mezarın üstünü karlar kapladı
Altta toprak onu tam kucakladı
Kahveci denince anılır adı
Toprağın bağrında kaldı Mustafa

Niğmetullah gitti, gördü, defnetti
Kırk dokuz senelik bir ömür bitti
Bol olsun Allahın ona rahmeti
Kahveciye bağlı daldı Mustafa

Bir Görme Engellinin Ağzından Hac...

Hüseyin Gökğün

Ben, Hac ibadetini eda etmek için bekleyen bir milyon sevdalı arasından rabbimin davetine mazhar olmuş görme engelli birisiyim. Tabi ki engelli olmak normal insanların yaptığını yapamamak anlamına gelmemektedir. Belki onların yaptığı görevleri biraz gecikme ile ya da zorlanarak yapmak demektir. Hayatınızda hiçbir çirkinliği ve güzelliği görmüyorsunuz. Şimdi ise rabbim nasip ediyor yükünüzü bağlayıp en kutlu sefere çıkıyorsunuz. Sizi terminalden en yakınlarınız ve sevdikleriniz duygu sağanağı içerisinde yolcu ediyorlar. İlk grup ibadetimiz, kafil başkanının imametine sabah namazını Yenişehir Hava Limanında kılmak oluyor.

Ve içinizde cevabını veremediğiniz onlarca soru işareti... Ben bir engelliyim acaba bu ibadeti hakkıyla yerine getirebilecek miyim? Kendimi "Allah, hiçbir kula götüremeyeceği yükü yüklemeyiz" sözüyle teselli ediyorum. "Rabbim isterse bütün engelleri kaldırmaz mı?" diyorum. "Uçun kuşlar Medine'ye" sözünden de yola çıkarak bizi bekleyen Sakarya uçağına çoktan geçiyoruz. Ve pilotun "Medine Havaalanına inmek için alçalıyoruz" sözleri sizin duygularınızı depreştirmeye yetiyor.

Artık 1400 yıl önce alemlerin efendisini bağrına basan münevver şehir Medine bizi de alacaktır bağrına. Cuma namazını Mescid-i Nebevi'nin avlusunda bir mermerin üzerine secde ederek kılacağız.

Ve otelimize yerleşiyoruz. İkinci namazına yeniden Mescid-i Nebevi'ye dönüyoruz. Rehberimize âlemlerin efendisini selamlamak istediğimizi ifade ediyoruz. Ancak kendisi grupla birlikte yatsı namazından sonra mümkün olacağını ifade ediyor ve o saati beklemeye başlıyoruz. Bab-u Selam kapısından içeriye giriyoruz. Hani buyurmuştur ya sevgili Peygamberimiz; "Evimle minberim arası cennet bahçelerinden bir bahçedir" cennet bahçesi olan o noktada namaz kılmayı deniyoruz ama başaramıyoruz. Âlemlerin efendisini selamlıyor beraberinde getirdiğimiz selamları arz ediyor ve tekrar gelmek üzere oradan ayrılıyor. Sabah namazını kılıyor ihramları giyerek yollara düşüyoruz. Zul Huleyfedâ niyet edip namaz kılıyor.

Yollarda ikramlar alıyoruz ve bir yazı "Ey rahmanın misafirleri Kuranın indirildiği şehre hoş geldiniz". Ve otelimize yerleşiyoruz. Akşamleyin umre tavafımızı ve say'ımızı yapacağımız ifade ediliyor. Şimdi Kâbe'nin çok yakınındayız. Gruplarımız bir noktada toplanıyor ve rehberimiz tarafından bilgilendiriliyor. Tavaf ve say hakkında gerekli bilgileri aldıktan sonra Kâbe'ye giriş yapıyoruz. Rehberimiz Kâbe'nin görüldüğünde edilen duaların reddedilmeğini

telkin ediyor. Görenler dua edecek ya görmeyenler nasıl dua edecek diyesi geliyor insanın. Tavafımızı bitiriyoruz. Şimdi sıra bir Hacer olup Safa ile Merve arasında koşmaktır. Tıraş olup ihramdan çıkıyoruz.

Ve o büyük gün. Otelde ihramlarımızı giyiyor namazlarımızı kılıp, artık sınırları Allah'ın Cibril vasıtasıyla efendimize çizildiği Arafat'a çıkıyoruz. "Ölmeden ölmeye, mahşeri yaşamaya geldik" diyoruz. Telbiyeler tekbirler ve tehliller getiriyoruz. Vakfemizi gerçekleştiriyor Müzdelife'ye hareket ediyoruz. Orda da vakfemizi yaptıktan sonra şimdi yürüme vaktidir yürüyeceğiz. Cemre-i Akabe'ye. Toplamış olduğumuz taşları şeytanla birlikte nefsimize, içimizdeki vesveseye, taşlanması gereken bütün kötü alışkanlıklarımıza atıyoruz. Yeniden yollara düşüp otelimize ulaşıyoruz. Tıraş olup ihramdan çıkıyoruz. Birinci tahallül gerçekleşmiştir. Sırada ziyaret tavafımız vardır. Kabe'ye gidiyor tavafımızı ve sayımızı yapıyoruz. Artık ibadetimizin huzur ve huşu içerisinde tamamlandığını biliyoruz. Ve diyorum ki rabbim; hani benim korkularım ve engelim. Hiçbir sorunla karşılaşmadan ibadetimizi yapmanın şükrünü eda ediyoruz.

Yeniden âlemlerin efendisine doğru yola çıkıyoruz. Tekrar Medine'deyiz. Sabah namazına gidiyoruz. İnsanlar oluk oluk sanki bayram namazına gidiyorlar Mescid-i Nebevi'ye. Orada üç gün bol bol selamlama yaptıktan sonra Medine'yi geziyoruz. İcabe mescidi, İstirah mescidi ve Uhud'a ulaşıyoruz. Hz Hamza'nın, Abdullah Bin Cahş'ın ve meleklerin yıkadığı Hanzala'nın hatıraları bizi duygulandırmaya yetiyor. Ve yedi mescitler, Gibleteyn Mescidi ve son olarak peygamberimizin de bedenlen çalıştığı Kuba Mescidinde bitiriyoruz.

Ve artık "yitik kayıp olduğu yerden aranır" sözünden yola çıkarak hacı da girdiği kapıdan çıkar diyor Medine Hava limanından yurdumuza ve sevdiklerimize hareket ediyoruz.

Hac seyahatimiz boyunca bizim için elinden geleni yapan Nil Tur ekibine, Hacı arkadaşlarımıza ve bu yazıyı okuyan herkese teşekkürlerimi ifade ediyor. Allah gidenlere tekrar, gidemeyenlere de en yakın zamanda o topraklara gitmeyi nasip eylesin diyorum. Selam ve dua ile.

Not: Değerli hemşerimiz Hüseyin Gökğün'ün Hac hatıralarını anlattığı bu yazısı Bursa Hayat Gazetesi'nde yayınlanmıştır. Biz bu yazıyı o gazeteden iktibas ederek siz değerli okuyucularımızın istifadesine sunduk.

Gıyır Eşşesi

Bakı mehmedin eşi olurdu
Depecik'te idi Gıyır Eşesi
Hayatı boyunca çalışıp durdu
Kendini sevdirdi Gıyır Eşesi

Şahsını çok bilmem az tanıyorum
Çocukluk anımdan iz arıyorum
Caminin yanından hatırlıyorum
Aklıma gelendi Gıyır Eşesi

Caminin önünde park olan yerd
Onun evi idi önden girerdi
Günde beş vakitte ezan dinlerdi
Orayı severdi Gıyır Eşesi

Seksenli yılların sonlarındadır
Camiye şadırvan yapılacaktır
Köylü toplanarak bir karar alır
Camiye yer verdi Gıyır Eşesi

İkamet edecek yer arıyorlar
İbrahim Uçardan ev alıyorlar
Köyün kenarına taşınıyorlar
Olsun varsın derdi Gıyır Eşesi

Sallan köprü yanı onlara yerd
Eskiler Gıyırlar deresi derdi
Tarlada bahçede çok emek verdi
Çalışırken şendi Gıyır Eşşesi

Gıyır Şehribanın kızı olurmuş
Gençlik günlerinde hayaller kurmuş
Mutlu olacağı eş istiyormuş
Sonunda evlendi Gıyır Eşesi

Soyadı değişti Bozdemir oldu
O zaman çetminin çilesi boldu
Tarlada bahçede işleyen koldu
Gençliğe güvendi Gıyır Eşşesi

Yedi çocuğu var dört kız üç erkek
Şükretti haline gün geçirerek
Katlandı zorluğa göğüs gererek
Güçlükleri yendi Gıyır Eşesi

Sığırı davarı çoktu eskiden
Ya da öyle diye hatırlarım ben
Kenara gitmeye belki bu neden
Ferahlık istedi Gıyır Eşesi

Dağda ekin biçti sığıra baktı
Ahır temizledi ocağı yaktı
Gün oldu ağladı gözden yaş aktı
Gün oldu sevindi Gıyır Eşesi

Av merakı vardı biraz eşinde
Forsluydu, kostaktı yürüdüğünde
O yalnız kalmıştı evde, işinde
Hepsini becerdi Gıyır Eşşesi

Eşi hastalandı çekti gahrını
Allah'a dayanıp yaptı sabrını
Hep içine attı acılarını
Güzellik beklerdi Gıyır Eşşesi

Yıllar ilerledi yaşlandı beden
Huzursuz oluyor hastalık çeken
Hayırlısı ile vade beklerken
Tevekkül edendi Gıyır Eşesi

Ona acı veren dertler çoğalır
Konya'ya giderek درمان aranır
Doktor tarafından geri yolların
Ecele direndi Gıyır Eşesi

İki bin on birin son on gününde
Üç çetmili adı kalmıştır dünde
Üç cenaze kalktı çetmi köyünde
En son gömülendi Gıyır Eşesi

Aralık ayında gün yirmi dokuz
Perşembe gün ölmüş biz duyuyoruz
Onu rahmetlerle uğurluyoruz
Toprağa belendi Gıyır Eşşesi

Doksan yaşlarında yorulmuş beden
Dertlerden kurtuldu Hak'ka giderken
Cennet mekan olsun şahsına derken
Dua edilendi Gıyır Eşşesi

Kudüs'ü dolayısı ile Mescidi Aksa'yı ve Kubbetüs sahrayı çok görmek istiyordum.Kudüs,semavi dinlerin, aslında hemen hemen tüm inançların doğum yeri gibiydi.Hele Müslüman,Hıristiyan ve Musevilerin en kutsal yerlerindendi.Yüce Kuranımızda Mescidi Aksa etrafını mukaddes kıldığımız yer olarak övülüyordu.

Günün birinde Kudüs e gezi olduğunu duyduk.Gezinin şartları cebimize çok uygun olduğu için hemen katılmayı kabul ettik.Tüm yolculuklar,yatıp kalkmalar dört yüz lira kadardı.Uçakla gidilecekti,doğruca Kudüs hava limanına gittik.

Hava meydanında çok acaip bir aramaya tabi tutulduk.Nerdeyse iç çamaşırlarımıza kadar arandık.Bu arama bildiğimiz gümrük aramasına benzemiyordu ve resmen güvenlik aramasıydı.Bunca aramalarına rağmen yinede başarılı olamamışlar ve şişmişlerdi.El çantamın dibinde kılıçtan farksız Sustalı bir çakı vardı.Ben almayı unutmuşum amma onlarda tüm dikkatlerine nazaran bulamamışlardı.Bu sustalı çakı ile gırgırına bile olsa hafif yollu bir korsanlık denenip bir uçak kaçırılı bilirdi,amma bu da yardımcısız olmazdı,onun için aklımdan geçenlerle baş başa kalıp,korsanlık olayını kafamdan silip attım.Zaten gezidekilerin hemen tümü, bencileyin atmışın üzerinde ton tondu ve uçak kaçırma şöyle dursun ,uçğa güçlükle binip iniyorlardı.

Hava alanında çok acaip bir durum vardı.Çoğu elli yaşın üzerinde olan yüzlerce insan,yani yolcu alanı doldurmuşlardı.Tümü siyahlar giymişlerdi ,başlarında fötr şapkaları ile sık ve temiz giyimliyler.Bu Yahudiler,dünyanın dört bir yanından,bir dini günleri için Kudüs e akın etmişler.Bu insanların sakalları göbeklerinde,zülfüleri yakalarına kadar sa rkiyordu ve hepsinin elleri bastonluydu.O bastonların içinde,düğmeye basılınca bastonun ucundan fırlayan,gerektiği zaman kullanılan sustalı çakı olurmuş.

Bu kalabalık yolcu gurubunun bir özelliği de ellerindeki valizlerin

nerdeyse hepsinin aynı boylarda ve renkte oluşlarıydı.Bu valizler öyle şu anda hepinizin aklına gelen valizlerden değildi.Bunlar ikişer metrelik koskocaman valizler olarak görölüyorlardı. Tabi sizler şu anda iki metrelik valiz mi olur diyorsanız,bari birer buçuk metre olsun.Ve bu dev valizler aceip şekilde doluydu.O kutsal günlerinde valizler dolusu getirilen kıymetli eşyalar genellikle İsrail hazinesine armağan edilirmiş.Hatta o şiş göbek valizlerin karınları çoğu kere dolarlarla da dolu olurmuş

Gittiğimiz tur şirketi bizi esas görmek istediğimiz yerlerden oldukça uzak bir otele götürdü.oyşa biz kutsal yerlere yakın olup,daha çok ziyarette bulunmak istiyoruz..Merkeze yakın oteller daha pahalı olduğu için şirket te kendince haklı olarak bizleri oraya fırlatmış.Hep beraber biraz nem küm ettiysek te ağızlarımıza birer parmak bal çalıp bizleri susturdular.

Sabah kahvaltımızı yapar yapmaz Mescidi aksaya gideceğiz. Kahvaltıda her şey var,yok yok dediğimiz türden .Fakat yeşillik ve salam sucuk türü şeyler daha fazla.Yeşilliğin her türü yanında tropikal meyveler daha ağırlıklı.Salam türü yiyecekler için ,domuz eti durumunu sorduk.Meğerse Yahudiler,domuzun değil etinden adından bile iğreniyorlarmış.İçin de domuz eti ihtimaline karşı dışarıdan et ve et mamulleri katiyen yasakmış.Kendi toprakları da dar olduğundan Birezilya gibi geniş topraklı ülkelerden çiftlik kiralayıp yenebilecek hayvanları oralarda yetiştirip,kendi usullerince kesip yiyorlarmış.

Kahvaltıdan sora Mescidi Aksaya gideceğiz.Bu cami eski Kudüs ün merkezinde.Kudüs dünyanın en eski şehirlerinden ,çoğu şehirler gibi,ne zaman ve kimler tarafından kurulduğunu bilen yok..Tarihi yönden bilinen ise Kudüs ün Sümerler,Asurlar,Babiller,Persler(İran).Araplar,Romalılar ve Türk Osmanlı devletinin hakimiyetinde kalmış olması.Sümerlerin en az beş bin yıldır tarih sahnesinde oldukları bilindiğine göre, Kudüs ün kuruluş tarihinin ne kadar eski olduğu kendiliğinden ortaya

çıkarak.Kudüs yer yüzünün yedi iklim dört bucağının ve şu anda yer yüzünde mevcut olan milletlerden en az yüz tanesinin gönül bağı olan bir şehirdir.Bunun sebebi tek Allah fikrinin buralarda doğup, batıl ve put perez zihniyetin yine buralarda ebediyen toprağa gömülmesidir..

Kudüsün tam göbeğinde sayılan Mescidi aksa külliyesinin dört ana giriş kapısı varmış.Fakat yine güvelik bakımından bir tanesi açılmış.Bu açık olan kapıda tabi ki Yahudilerin kontrolünde.Tam dört yüz sene yönetimimiz altında kalan ata şehrimize ve kutsal saydığımız mescidimize öyle elimizi kolumuzu sallayarak giremiyoruz..Kapıda Yahudi asker ve polisi bekliyor,hep de pür silah.Öyle dirce gelmeye falan tahammül edilemiyor ve hemence silahları doğrultuyorlar.Neyse hepimiz kuzu postunda olduğumuz için, fazla üstelemeden bizleri cami külliyesinin bahçesine bıraktılar

Bahçe çok kalabalık,her yönden insanlar Mescidi Aksaya koşmuşlar.Biz önce Kubbetüs Sahraya gideceğiz.Bu inci tanesinden hiç farkı olmayan mescidin yapıldığı taşlık tepelik, çok eskilerden beri Yahudiler ve Müslümanlar tarafından kutsal kabul edilen bir yermiş.Ben daha önceki bir yazımda yer yüzünde üzeri altınla kaplı üç kubbenin bulunduğunu, en azından böyle bildiğimi yazmıştım.Birincisi Irak ın Necef şehrindeki,ilmin ana kapısı. imamların şahı,büyük insan Hz. Ali nin türbesiydi ve ben orayı görmemiştım. İkincisi Suriye de Şam da bulunan Seyide,Hz. Ali nin kızı Zeynep hatunun türbesiydi.Orayı gidip gördüğümü ve

kısaca sizlere bu yönde bilgi sunduğumu hatırlıyorum.Üçüncü altın kubbeli bina ise yakından görüp mutluluk duyduğumuz Kubbetus Sahradır.

Bu olağan üstü binanın içerisin de olduğu gibi dış cephesinin tümü de Ayet ve hadislerle kaplıdır.Oraya da Tıpkı Kâbe de olduğu gibi,Müslüman olmayanları almıyorlarmış.

Bunu anlamak için de kapıda bulunan iki kişi Fatiha Suresini okumamı istediler.Bende hemen kulhü vallhi den girip Elhamdan çıktım ve çok memnun oldular.Hatta bana rehberlik yapıp mescidi gezdirip geniş bilgi verdiler.Türk oluşumdan da mutluluk duymuşlardı.

Kubbetüs Sahranın içi çok geniş değil.insanlar itiş kakış. Herkes kendine bir yer bulup ,namaz kılıp dua etmenin gayretinde.Mescidin birde alt katı var.Orası çok daha dar bir yer.Orada Muallak taşı var. Rivayete göre taş önceleri tamamen boşlukta duruyormuş.Ve zaten onun için muallak taşı denmiş.Taş şimdi bir ucundan bir yere tutturulmuş ve sanki orada bir Eğrik oluşmuş. İşte o eğrik gibi yerde namaz kılabilmek sıra beklemeniz gerekecektir.O taşın önemi Peygamberimiz Miraç yolculuğunda,bineğine,Muallak taşına basarak binmiş olmasından ileri geliyormuş.Zaten Kûbbetüs Sahranın yapılış sebebi de taşın bu kutsiyetinden ileri geliyormuş.

Bana yardımcı olan Arapların dediğine göre Kubbetüs sahrada,Hz. Musa ya,Hz.Davud a,Hz.

Yahya ya.İmran ailesine,Hz. Zekeriya ya ,Hz. Ömer e ve daha bir çok İslam ulularına ait Mukaddes emanetler varmış

Eski diyanet işleri başkanlarından Prof. Dr. Süleyman ateşin yazdıklarına göre Yer yüzüne Allah tarafından bir milyondan fazla peygamber gönderilmiş.En fazla bilinen ise ,yüz yirmi dört bin peygamber gönderildiğidir.Kuranda ise yirmi beş kadar peygamberin adları geçmektedir.Buna göre gönderilen peygamber sayısını yalnızca Gönderen bilmektir.Miraç yani göklere yada alemlere seyahat Allahın mucizelerini bire bir müşahade etmek yalnız bizim peygamberimize nasip olmuştur.Bu şeref bizim peygamberimize aittir Bu akıllara durgunluk veren seyahatin sevinci de biz Hz.Muhammed(S:A:V:) ümmetine nasip olmuştur

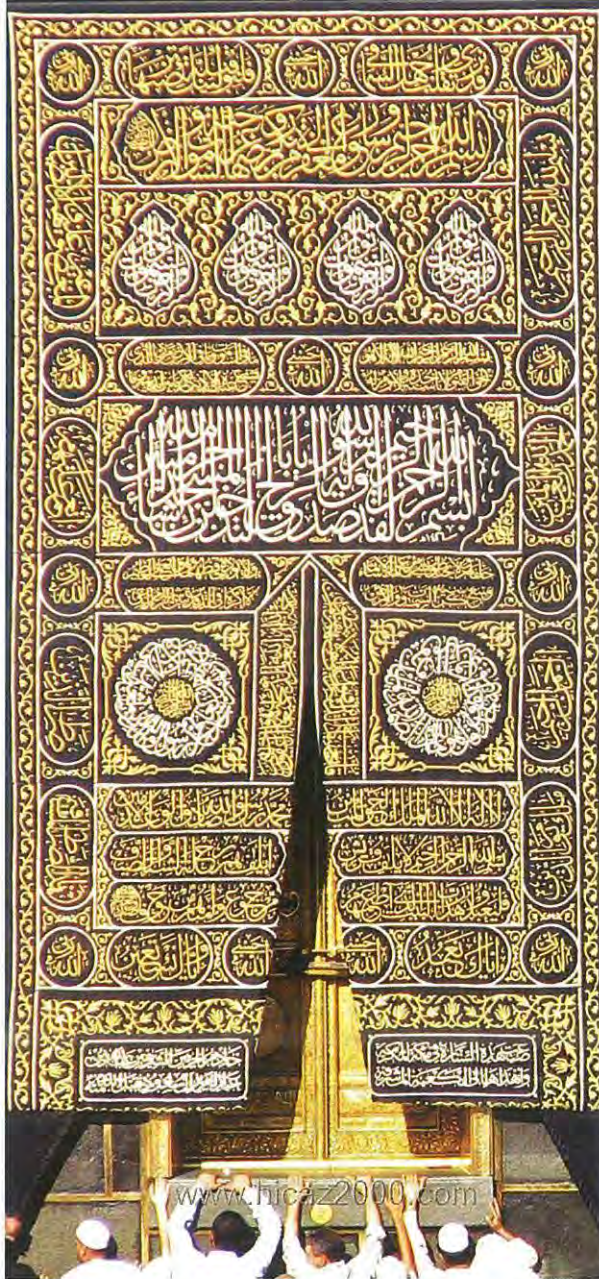
Kubbetüs Sahra mescidi Peygamberimizin Miracı şerefine,yedi yüz yıllarında Emeviler tarafından yapılmış.Bu güzel mescidin Biz Müslümanlar için önemi de miraç olayının buradan başlamasından ileri gelmektedir.Bizlere öğretilene ve klasik bilgilere göre Miraç olayı kısaca şöyle olasıymış..Peygamberimiz Mekke de halasının kızının evinde misafir olarak bulunmaktadı.Yüce Allah Kulu ve Resulü Yüce Muhammedi huzuruna çağırmayı murat etmiştir.Bunun içinde Kendisinden başka kimselerin bilmediği,bir binekle Mekke den etrafını Mukaddes kıldığı Mescidi Aksaya getirmişti. Peygamberimiz,Mescidi Aksa da imam olarak, gelip geçmiş tüm peygamberlere namaz kıldırıktan sonra yine mahi-

yetini kimselerin bilmediği ve asla bilemeyeceği bir vasıta ile arşa, HUZURA yükselmiştir. Huzura yükselirken birçok peygamberle karşılaşmış ve onlarla konuşup selamlaşmıştır. Sıratül Müntaha denilen bir hudutta yüce Allah la ,arada yalnız mahiyeti bizlerce bilinmeyen bir perde olduğu halde vasıtasız olarak konuşmuştur. Bu sırada İslâmiyet in temel direği olan Namaz bildirilmiş ve Farz kılınmıştır Birde Bakara Suresinin, Âmenerrasulü olarakta bilinen ve dua niyetine de sıkça okunan son iki ayeti yine vasıtasız olarak efendimize öğretilmiş ve görmesi gereken her şey gösterildikten sonra yer yüzüne döndürülmüştür. Dönüş yolunda da bazı peygamberlerle konuşulmuştur. Ve henüz yatağı soğumadan Mekke ye dönüş yapmıştır

Akıllara durgunluk veren veya cümle akılların asla kavrayamayacağı miraç olayı Kur'anımızın İsrâ suresinin birinci ayetinde çok kısa ve net olarak anlatılmıştır. Fakat insanlar birin yanına bin ler katarak işi sulandırıp çığırından çıkarıp bu müthiş olayı bir masal havasıyla hafife almışlardır. Miraç olayının rüyâ damı yoksa beden mi yapıldığı da tartışma konusu olmuştur. Zaten ilk tepki olayın olduğu zamanki Mekkelilerden gelmişti. Çünkü insanlar , miraç seyahatini bir türlü akıllarına sığdıramıyorlardı. Şimdilerde bile, ilim adamı pozundakilerde seyahatin bedenlen olduğunu kavrayamıyorlar. Oysa yaratılanlar göz önüne alınır, Allahın nelere kadir olduğu daha iyi anlaşılır. Buna göre Allahın indinde Miraç bile öylesine bir olaydır diyenler var. Gelişen teknoloji karşısında olmaz sanılan çok şeylerin olurluğu kabul edilmeye mecbur kalınmıştır

Miraç seyahatinin bedenlen olduğunu akıllarına sığdıramayanlara, Yaradan ın gücünü daha iyi anlama bilmeleri için, ünlü fizikçi STAPHEN HAWKİNG yaradılış olayını misal vermektedir Adı geçen fizikçi şu

anda yeryüzünün en işlek ve gelişmiş beynine sahip olduğu na inanılmaktadır. Bu kişinin tüm vücudu felçlidir ve konuşamamaktadır. Yalnız beyni inanılmaz bir hızla çalışan profesörün Müslüman olduğuna da kesin gözü ile bakılmaktadır. Bir kaç defa televizyonda gördüm, sizlerde rastlamışsınızdır.

Prof. Hawking ve şu sıralar kabul edilen ilmi sonuçlara göre kainat bir patlama ile yaratılmıştır ve bu ilmen ispat edilmiştir. İsfice de yerin yüz metre altında, otuz kilometre uzunluğunda ve de dört metre çapındaki tünelde yapılan, dünya çapındaki deneylerle yaradılış sırrı tamamen çözülmüş sayılmaktadır. Buna göre kainat bir patlama ile oluşmaya başlamıştır. Patlama yaradanın OL EMRİ gereğince olmuştur. Patlayan ise sadece bir noktadır, hatta noktadan da milyonlarca kere daha ufaktır. Bu noktanın patlama anındaki sıcaklığı

ON sayısının arkasına kırk iki sıfır koymakla elde edilen sayı kadardır. Patlama müddeti ise, BİR SANİYEYİ, On sayısının arkasına otuz dokuz sıfır koyun ve çıkan sayıya bölün, tabi aklınız yeterse. PATLAYAN NOKTANIN ağırlığı ise akıllara ziyan. YİNE ON sayısının arkasına ATMIŞ DÖRT sıfır koyun, noktanın ağırlığı o kadar tondur. Bazı kitaplarda on rakamının arkasına konacak sıfır sayısının yüz yirmi beş olduğu yazılıdır. İşte Allahın gücü budur. bir nokta ve telaffuz bile edemeyeceğimiz tonda ağırlık

O müthiş patlama ile kainatın tohumu ekilmiş olsa gerek. Ve bu tohumdan şimdiki bilgilere göre, iki yüz milyar EVREN var olmuştur ve her HER EVRENDE İKİ YÜZ MİLYAR yıldız bulunmaktadır. Ve de her yıldızın gezeğenlerini de düşünerek çaresizlikten oturup döğünün. Hele miraç olayını bedenlen olamaz diyenler bu güç karşısında saçlarını başlarını yolsalar daha iyi olur

Staphen Hawking göre peygamberimiz Miraç seyahatine ışınlanarak gönderilmiştir Bildiğimiz ışığın hızı saniyede üç yüz bin kilometredir. Bu hızla ışınlandığı taktirde, o kısa zaman içerisinde ve insan aklı gereğince, onca evrenleri, yada alemleri kat etmesi zor sanılmaktadır. Onun için atom altı parçacıkları olan MEZON, TAKYON, NÖTRİNO ve ANTİ MADDE ışınları ile ışınlanabileceğini düşünmüşler. Bu sayılan atom elementlerinin neşrettiği ışınların hızı SANİYEDE ÜÇYÜZ KATRİLLYON kilometre imiş. Bu saniyedeki anormal hızla ışınlanması daha mantıklı olurmuş. Peygamberimizin miraç seyahati için başka bir düşüncede, seyahatin Evrenler arası tünellerden geçilerek yapılmış olmasıdır. Buna göre Evrenler yada âlemler arası mesafeler insanların anlayamayacağı ve fakat Yüce Allahın takdirindeki hızlarla geçilerek Miraç olayı gerçekleşmiştir. İlim adamlarının bu yöndeki araştırmaları elbette her çeşit takdirin üstündedir. Amma Yaradan dilerse, Şimdilik iki yüz milyar olduğu var sayılan evrenleri veya galaksileri, istediği kulunun önünden ve kalbinden zamansız olarak geçiriverir. Tıpkı yüce peygamberimizde olduğu gibi

Daha öncede yazdığım gibi, şimdiye kadar kainatta bir kere meydana gelen miraç olayı, bizlerde çoğu şeyler uydurularak masal gibi anlatılır. Oysa elin adamları Allah ın ilmine sarılıp, ışın sırrını ortaya çıkarmaya çalışmaktadırlar.

ÇETMİ'DEN HABERLER...

YAŞLI, DÜŞKÜN VE HASTA OLANLAR

Fadime DERE (Çetmi'de)

Ümmü AKCAN (Çetmi'de)

Mehmet KARADENİZ (Çetmi'de)

Ayşe AYVAT (Gök kerim Mustafa'nın Eşi) Çetmi'de

Hüseyin UÇAR (Kalaycı Hüseyin) Alanya'da

Fadime UÇAR (Kalaycı Hüseyin'in eşi) Alanya'da

Ahmet CENGİZ (Fürülerin Ahmet) Çetmi'de

VEFAT EDENLER

Abdulkadir SOLMAZ (Boyaynasının Kadir) (06.08.1952 - 23.12.2011)

Mustafa KARADENİZ (Kahveci Mustafa) (25.04.1962 - 25.12.2011)

Ayşe TIKIR (- 13.01.2012)

EVLENENLER - NİŞANLANANLAR

Çetmi İlköğretim Okulu Öğretmeni (Hadim / Korualan'lı)
Huzeyfe ŞEKER, Korualan'lı Havva Nur evlendi.

Kamil Abdurrahman'ın oğlu Hasan UÇAR
Bolay'lı Faruk Özbek'in kızı Şerife ile evlendi.

Baki Kocaman'ın oğlu Yusuf KOCAMAN
Çumra'lı Kadriye YAŞAR evlendi.

Celil Akboğa'nın oğlu Mehmet AKBOĞA
İsmail Dere'nin kızı Zeynep ile evlendi.

Çamurcu Velinin oğlu Hüseyin ÇAMURCU
Kemal GÜDER'in kızı Özlem ile evlendi.

Yakup Hoca'nın Kızı Ayşe Binnaz YERLİKAYA
İlcapınar'lı Harun UYSAL ile evlendi.

Yaşar Akbay'ın kızı Sümeyra AKBAY,
Bolay'lı Haydar'ın oğlu Fatih YILMAZ ile evlendi.

**Hasta olan hemşehrilerimize acil şifalar,
vefat edenlerimize rahmet ve mağfiret,
evlenen gençlerimize ömür boyu sağlık ve mutluluklar dileriz.**

Nureddin Özel

Bir Varmış Bir Yokmuş...

Bir varmış bir yokmuş, evvel zaman içinde, kalbur saman içinde... Diyeceksiniz ki çok dinledik, biliyoruz biz bu masalı, yok sevgili dostlar bu masalı başka bir pencereden bakarak anlatmaya çalışacağım sizlere. Kalbur saman içinde değil çünkü, Akmuğar'da, güney muğar'da edilhan'da, dikmende harmanlarda dev gibi malamalar yok artık, saman hayvanları boyunlarındaki beşi bir yerde gibi dizilmiş çanları sallayarak eğilmiyor gapı ağzından, deve katarlarının sırtındaki çuvallarda buğday yok artık, onların yerine üç kuruşa yapılan yüz üç kuruşa sağ olsunlar devletinde desteğiyle, köylü borçlandırarak birilerini zengin etmek pahasına kakaladıkları pat patlar tırmanıyor yayla yollarında, asla hiç bir zaman küçümsemem bu hizmeti, hakkıyla sapasağlam üretip köylünün hizmetine sunanlara edecek tek lafım olmaz, olamazda, ama birkaç tane-sindeki işçiliği, baştan savmacılığı, hurda demirden yapılan direksiyon kumanda milini, eski tekerlerin kaplanarak yeni diye yutturulanlarını görünce bunları yazmadan geçemedim...

Şu anda ben Kazakistan'da Almaata'dayım, Nasrettin Hoca'nın dediği gibi, ölçmedim ama derler ki burası Türkiye'den altı bin kilometre ötede, şunu anladım ki, sıladan uzaklaştıkça gurbet kelimesi, hasretlik kelimesi daha da anlam kazanıyormuş, insanın burnuna buram buram tütüyormuş, Çetmi'nin taşı toprağı...

Aslında bu yazıyı Çetmililer gününden hemen sonra yazacaktım sizlere, ama ne benim elim vardı nede Kerim kardeşimin sık sık arayarak "abi dergiye yazını bekliyorum" dediği telefonlar kar etti. İki gün öncede aramış sağ olsun telefonum kapalıymış. İyikide kapalıymış, çünkü açık olsaydı ne kadar konturu varsa silip süpürür götürürdüm, bir daha kontur almak için maaş gününü beklerdi sonra...

Çetmililer günü dedim ya, sağ olsunlar bizleri yetiştiren öğretmenlerimiz, Hulusi hoca Emin hocam, Mustafa Sezdi hocamız, sevgili kaymakamımız, İzmir'den, İstanbul'dan, Bursa'dan, Antalya'dan, Konya'dan, hatta Almanya'dan Fransa'dan toplanıp geldi dostlar, birlikte yemek yedik, hasret giderdik, sohbet ettik eskilerden, nur içinde yatsın dedik, Kuran okuduk fatiha gönderdik ölmüşlerimize...

Bunlar güzel şeyler tabi... Sonra herkes çekildi gitti gurbete, tekrarına kim ölür kim kalır, kim gider kim gelir belli değil. Çetmi'de bir belediye başkanı ve onun bir avuç belediye çalışanını bıraktık, alın dedik "biz tekrar gelesiye kadar buralara mukayyet olun idare edin durumu, ölmezsek bizler tekrar geliriz" diyerek üçüncü gününe kalmadan boşalttık Çetmiyi...

Sonra, sonrası yok bu işin, her sene bu böyle, aynı senaryo oynandı yıllar boyu vede yıllarca devam edecek belki... Gerçi kuzanlar sekiler maşallah hep ev oldu, bahçe oldu ama hepsi içine kılıyı atıp sığınmak için... Ya boğazımızı doyurmak, kazanmak, gücü kuvveti yetenin çalışacağı iş yerleri, onlar yok... Onlar olmayınca da iş yok, aş yok, sonrasında da geride kalanlar fidancılık yapmak için Ferhat gibi dağları delerek su aramaya başladı, suyu ise bulana görene aşkolsun....

Çetmililer günü sonrası garga duzu, ahmadıl yolundan köye inerken kemikli esikte bir çeşme gördüm, ilginç bir yapısı var. Roma tarzı taşları dikmişler güzeldi olmuş, sordum kardeşime bunu kim yaptırdı diye, püsküllerin Memiş dedi sanırım, su ta bilmem nereden gelmiş, yine Dabaklıkta bir mescit ve önünde bir çeşme dediler... Bunu Dede yaptırdı. Suyu ta şu karşiki dağdan geldi, oluk önünde güzel bir çalışma olmuş, çeşmeler, piknik yerleri düzenlenmiş. Bunu Kuru Mustafa'nın hay-

rına damatları Memiş abi ile Göbüt yaptırdı dediler... Suyun önündeki yarpuzlardan birkaç kök koparıp edilhana geçtim çıktım taşın başına... Sağa sola baktım kimsecikler yok ve ekili dikili tek bir yer yok, ne Bolay yakasında ne bizim yakada, bom boş yatıyor tarlalar ve bizim duyarsızlığımıza, tembelliğimize inat, sessizce akıp gidiyor it deresi....

Çocukken de çıkardım bu taşın başına, nohutlu alanın altında Kalaycı Memiş, Koca Osman tarla eder olurdu, yan tarfta Gıllışlı'yı damın önünde bir şeylerle dümşelenirken görürdüm, aşağıda pazikçilerden götüşük apturahman, az ileride guru Mustafa, karşı yamaçta arılığın dibinde gölükçü Mehmet, alt taftımızda mollalı Ahmet, yukarı tarfta hatıplar, gasim dayı, sol tarfta tıkr Mehmet, tıkr Cafer, tepede eresillerin Hüseyin hepsi oralarda olurlardı, ama şimdi kimsecikler yoktu, yetim çocukların dudakları gibi çatlak çatlak topraklar... Mahcup mahcup bakıyorlardı gök yüzüne, bu sene deve dikeninden başka bir şey veremedik sizlere diye...

Bağırdım avazımın çıktığı kadar bağırdım, Memiş dayı, Osman dayı Cafer dayı, Gasim dayı, Ahmet dayı, Mehmet dayı, kılıçlı dayı, Mustafa dayı Gölükçü dayı, molla Osmanların Hacı dayı, ama karşı kayalardan ses geldi, onlardan ses gelmedi... Onlar yoktu ve onların çocukları da yoktu ortalıkta... Beni de asıl üzen buydu zaten, ağlasam göz yaşlarımla sulanacak kadar küçücük toprak parçalarıydı bunlar... Devlet koca Konya ovasını sulamak için ta Eğitse dersine baraj yaparken unutmuştu buraları... Kırgın ve üzgündü, sessizce akıp gidiyordu it deresi...

Bir zamanlar kötü bir tesadüfle birbirimizle rakip olduğumuz ama sonunda bunun bir hizmet yarışı olduğunu ikimizinde bildiği için dostluğumuzun daha da pekiştiği sevgili belediye başkanımız Osman

kardeşim, "abi it deresinin suyunu gaynar muğarın tepesine çıkaracağım inşallah... Bunun için görüşmeler yapıyorum" dediyse de gerçekleştirememişti bu büyük idalini... Ve it deresi hala bekliyordu yüksek tepelere çıkmak, coşup çağlamak için...

Bunları niçin yazıyorsun diyebilirsiniz, haklısınız da ama insan olabilecekleri görüpte arkasından olamayışlarını görünce duramıyor işte...

Bunları Çetmi'de kalan bir avuç insanın yapması zor, üç kuruş ödenekle çalışanlarının maaşlarını ödemeye çalışan belediye başkanımızın yapması daha da zor, ha belki iktidar partisinden olmanın avantajı ile gerçekleştirebilir. O zaman alüyyül ala olur ama bizlerinde bu çabalara seyirci kalması pekte hoş değil, öyle değil mi?....

Geçenlerde bir hesap yaptım, kendi kendime. Sen neyin savaşını veriyorsun diye sordum, hatta oturdum dedim ki "sen bundan sonra yaşasan yaşasan ne kadar yaşarsın? En uzunundan yaptım hesabı, üç öğün yemek yesen şu fiyattan şu tutar, günde iki paket sigara şu tutar, yılda üç takım elbise giysen şu tutar, her hafta pazara çıksan, bazen tatile gitsen şu tutar, alt alta üst üste, yan yana yazdım rakamları, ve Allah'a şükür emeklide olmuşsun... Senin paran sana yeterde artar bile, o zaman ne işin var evinden barkından altı bin kilometre uzaklarda, sen neyin savaşını veriyorsun? Sizde yapın bu hesabı, benimkinden beş fazla üç eksik, sizinde hesabınızın neticesi bu... O zaman neyin savaşını veriyoruz...

Çok düşündüm, ama düşünmeme gerek yok, bizler insanız sevgili dostlar ve dağların taşların kabul lenmediği ve çekemediği bir yükü sırtlamışız arkamıza, insan olmak, kul olmak... Bizler ve sizler insanlığın savaşını veriyoruz, kendimizce, karınca kaderince. Ama, o ordunun

bir neferiyiz ve yer yüzünde bütün kötülükleri yok edene kadar ve de yer yüzünde boynu bükük en son insanın başını doğrultup yüzünde tebessümü göresiye kadar savaşa- cağız. İnsan olmak kul olmak bize bu sorumluluğu yüklüyor çünkü.

Bütün bunları neden yazdım, Bursa'daki dostlar, İstanbul'daki, İzmir'deki, Antalya'daki, Konya'daki, hatta Fransa'da, Almanya'daki dostlar gelin bu işe hep beraber el atalım, yoktan yonga kopmaz biliyorum, ama olanlara sesleniyorum, gelin toplanalım, düşünelim, taşınalım Çetmi'nin toprağından bir kap yapmaya çalışalım ve torunumuzun torunları ve de daha sonra gelenler bizlere hayır dua okunsunlar... Çetmi'nin dününü, bu gününü yarınları taşıyacak belgeler, eserler bırakalım arkamızda...

Hadimi hazretlerinin "insan odur ki hayatında bıraka bir eser, eser bırakmayanın yerinde yeller eser" dediği gibi, yerimizde yeller esmesin... Değilse herkesin karnı iyi kötü doyuyor, herkes kendi acılarıyla sevinçleriyle tutunmaya çalışıyor. Hayata, kimsenin kimseye muhtaçlığı yok, ama hani sığır güderken, lökü güderken azıklarımızı birleştirip katık karıştırdığımız gibi, karıştıralım sevinçlerimizi, mutluluklarımızı... Bunu yapamaz isek bizlerde bir varmış bir yokmuş olacağız... Tıpkı bizden öncekiler gibi...

Yukarıda eser bırakanın isimlerinden bir kaçını yazdım, daha yüzlercesini yazabiliriz, kahvecinin mescitlerini, topçunun musluğunu, ali hocanın dutlarını unutmayanlar, sizleri de unutmaz, onları hayırla yad edenler, sizleri de hayırla yad eder merak etmeyin... Değilse insan öldükten sonra amel defterinin açık kalmasının ne anlamı olur ki...

Selam ve dua ile...

Kazakistan - Almaata

ÇETMİLİLER

EĞİTİM KALKINMA VE YARDIMLAŞMA VAKFI KURUCULAR KURULU LİSTESİ

ABDULLAH GÖKGÜN

ABDULLAH YAZICI

ABDULLAH BALCI

ABDULLAH KASAP

ABDURRAHMAN ÖNDER

AHMET BALCI (Mehmet Oğlu)

AHMET GÜÇLÜ (Mehmet oğlu)

AHMET KOÇ

AHMET ÖZEL

AHMET ZENGİN

ALİ ASLAN

ALİ BİRCAN

ALİ ÖZEL

ALİ TOPKARA

ALİ USLAN

BAHA YAZICI

BAKİ DARCAN

BAKİ SOLMAZ

BİNNUR ÖZEL

DEDE BOZDEMİR (Hüseyin Oğlu)

ENVER ÖZEL

ESAT DUYSAK

FAHRETTİN KORKMAZ

HALİS UÇAR

HASAN ALİ POLAT

HASAN ALİ YEŞİL

HASAN BOZDAĞ

HASAN ÇETİN

HASAN HÜSEYİN TIKIR

HASAN KARAÇAM

HAYRİYE KOÇ

HULUSİ BOZ

HÜSEYİN ALP ÖZEL

HÜSEYİN ARI (Mustafa oğlu)

HÜSEYİN BALCI

HÜSEYİN EŞİYOK

HÜSEYİN GÖKGÜN

HÜSEYİN YAZICI

HÜSEYİN YILDIZ

İBRAHİM AKKOCA

İBRAHİM TIKIR

İSA KOÇ

İSA ÖZEL

KEMAL BALCI

KENAN GÖKGÜN

KENAN USLAN

KERİM BOZDAĞ

KERİM TIKIR

MAHMUT UÇAR

MEHMET AKİF AVCI

MEHMET ALİ BOZDEMİR

MEHMET ALİ GÜVEN

MEHMET AYDOĞDU

MEHMET BALCI

MEHMET BİRCAN

MEHMET BOZDAĞ

MEHMET EMİN BAKDEMİR

MEHMET KARACA

MEHMET ÖZEL

MEHMET ÜNAL

MEHMET YERLİKAYA

MEMİŞ USLAN

METİN GÜÇLÜ

MİKTAT ÇAĞLAR

MUSTAFA GÜÇLÜ

MUSTAFA AKKOCA

MUSTAFA ÖĞÜT

MUSTAFA ÖZGÜL

MUSTAFA POLAT

MUZAFFER BALCI

NİMETULLAH UÇAR

NURETTİN ÖZEL

OSMAN ARI

ÖMER KOÇ

RAMAZAN AYVAT

RAMAZAN YERLİKAYA

SAMİ ÖZEL

ŞEREF ÇİLEK

ŞÜKRÜ GÜVEN

ŞÜKRÜ KARACA

VEYSEL BOZ

VEYSEL GÖKGÜN

YAKUP YAZICI

YUSUF AVCI

YUSUF AYDOĞDU

YÜKSEL KOÇ

BURS Alan Öğrencilerimiz

Ahmet Yesevi	Özel	Muğla Ü. Edebiyat F. 4. Sınıf
Ayşe Binnur	Uysal	Selçuk Ü. Veteriner Fak. 4. Sınıf
Ayşegül	Boz	Akdeniz Ü. Finike M.Y.O. Bahçe Tarımı 1. sınıf
Ayşegül	Yeşil	Niğde Ü. Eğitim F. Sınıf Öğr. 1. sınıf
Ayşegül	Polat	Atatürk Ü. K. Karabekir Eğit. Fak. Okul Ön. Öğr. 2.sınıf
Ayşenur	Ayyat	Van Yüzüncü Yıl. Ü. İlahiyet Fak.3.sınıf
Bayram	Yavuz	Ağrı İbrahim Çeçen Ü. Bilgisayar Öğr. 1.sınıf
Beyza	Akkoca	Karamanoğlu Mehmet Bey Ü. K. Karabekir M.Y.O. 1. Sınıf
Bünyamin	Yeşil	S. Ü. Sosyal Bilgiler M. Y. O. Bankacılık Sigortacılık 1.sınıf
Emine	Güçlü	S. Demirel Ü. İlahiyat Fak. 3. sınıf
Fadime	Arı	Uludağ Ü. İlahiyat F. 1. sınıf
Fahriye	Boz	S. Ü. İktisadi İdari Bilimler Uluslar Arası İlişkiler 4. sınıf
Fatih	Yerlikaya	Akdeniz Ü. Z. Fak.
Fatma Canan	Yürek	Karadeniz Teknik Ü. İ. İ. Fak. Çalışma Ekonomisi 4.sınıf
Gül	Güven	S. Ü. Huğlu M. Y. O. Bilgisayar Proğ. 2.sınıf
Gülben	Yeşil	Ege Ü. M.Y.O. Kimya Teknolojisi 1.sınıf
Hakan	Bakdemir	Adnan Menderes Ü. Söke M.Y.O. Bilgisayar Destek Tasarım 1.sınıf
Hilal Sümeyye	Uçar	Karamanoğlu Mehmet Bey Ü. Ed. Fak. Türk Dili 2.sınıf
Hüseyin	Taştekin	Dumlupınar Ü. Müh. Fak. İnş. Müh.3.sınıf
Kezban Kevser	Aksoy	M. Akif Ersoy Ü. Eğitim Fak. Okul Öncesi öğr. 1. sınıf
Keziban	Balcı	S. Demirel Ü. İlahiyat Fak. 3. sınıf
Mehmet	Özel	S. Ü. Güzel Sanatlar Fak. Geleneksel Türk Sanatları 2.sınıf
Mehmet	Taştekin	Erciyes Ü. Sağlık Bil. Fak. Hemşirelik Hazırlık
Mehmet	Aslan	Ordu Ü. Fatsa Deniz Bilimleri Fak. Balıkçılık Tek. Müh. 3.sınıf
Merve	Bozdağ	S. Ü. Sosyal Bilgiler M.Y.O. Büro Yönetimi 1. sınıf
Meryem	Ayyat	Hitit Ü. İlahiyat Fak. 4.sınıf
Mustafa	Seçen	Amasya Ü. Eğitim Fak. Sosyal Bilgiler Öğ. 1.sınıf
Nebahat	Küçükçiftçi	S. Ü. Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fak. Sınıf Öğr. 1. sınıf
Nevruz	Arı	Atatürk Ü. İlahiyat Fak. 1.sınıf
Oğuzhan	Bayram	Gazi Ü. Hukuk Fak. 1.sınıf
Raziye	Polat	Uludağ Ü. Eğitim Fak.Özel Eitim Öğr.2. sınıf
Said Emre	Özel	Gazi Ü. İktisadi İdari Bilimler Maliye 3. sınıf
Sevgi	Korkmaz	Selçuk Ü. Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fak. Okul öncesi öğr.2.sınıf
Sümeyya	Bozdemir	Karamanoğlu M. Bey Ü. İ.İ. Fak. İktisat 3.sınıf
Sümeyye	Bozdağ	S. Ü. Ed. Fak. Arap Dili ve Edebiyatı 2.sınıf
Şehit Hama	Boz	Akdeniz Ü. Eğitim Fak. Türkçe Öğr.2.Sınıf
Yasemin	Uysal	S. Ü. İktisadi İdari Bilimler Fak. İktisat 4.sınıf
Yüksel	Akcan	Dumlupınar Ü. Müh. Fak. İnş. Müh.3.sınıf
Zeynep	Çetin	S.Ü.Bilgisayar teknik m.y.o.

www.cetmim.com
adresinden Dergimizi takip ediyormusunuz?

Hüseyin Eşiyok

Sanatın Sultanları

SANATIN SULTANLARI YA DA ŞAİR PADİŞAHLAR

YAVUZ SULTAN SELİM HÂN

CELÂLLİ SULTAN, BÜYÜK ŞAİR

YAVUZ'LA TÜRKMEN KIZININ HİKÂYESİ

ATACAKSAN SİLLEYİ, BÖYLE ATACAKSIN

BİZ, BİR TARAFA MEMUR OLUNMADIKÇA HAREKET ETMEYİZ

BİN ALTINLIK ŞİİR

Sanatın Sultanları Ya da Şair Padişahlar

"Sanma şahım / herkesi sen / sadıkane / yâr olur

Herkesi sen / dostun mu sandın / belki ol / ağyâr olur

Sadıkane / belki ol / âlemde bir / dildâr olur

Yâr olur / ağyar olur / dildâr olur / serdâr olur"

Selimi (Yavuz Sultan Selim)

Genelde tarih derslerimizde karşılaştığımız, pek de hoş tanıştırılmadığımız Osmanlı padişahları... Aslında onlar, yeni nesle milliyetçi doktrin pompalamak için yalnızca fetih arzusuyla yanıp tutuşan şanlı kumandanlar olarak lanse edilse de, hemen hepsi gerçek mü'min, sanat aşkıyla dolu ilim-irfan ve kültür insanlarıydı. Pek çoğu, hem dinî ilimlere hem de zamanının bütün "pozitif bilimleri"ne vakıf, aynı zamanda şiir yazıp müzik de bestelemişlerdi.

Tarihte devlet adamlığına şairliği, mûsikişinaslığı, ressamlığı... kısacası her nevi sanatın icrasını mezcedebilmiş, on parmağında on marifet sahibi hükümdarlar/padişahlar gelip geçmiştir. Onların ardından bakıldığında, "insanlığın son adası" diye vasfedebileceğimiz ecdadımız Osmanlı'nın, Türk sanatının zirvesinde yer aldığı çok açık şekilde görülür.

Her devirde olduğu üzere müzik ve şiir Osmanlı saraylarının da en çok alaka çeken sanat dallarıydı. Osman Gazi'den başlayarak Sultan Reşad'a kadar hemen bütün padişahlara, pek çok şehzadeye, hatta hanım sultanların bir kısmına şairlik isnat edilmiştir. Kütüphanelerimizde bunların önemli sayıda divanları bulunmaktadır.

Mesela Muhibbî mahlasıyla şiirler yazan Kanuni Sultan Süleyman, Türk Edebiyatında en çok gazel yazmış şair

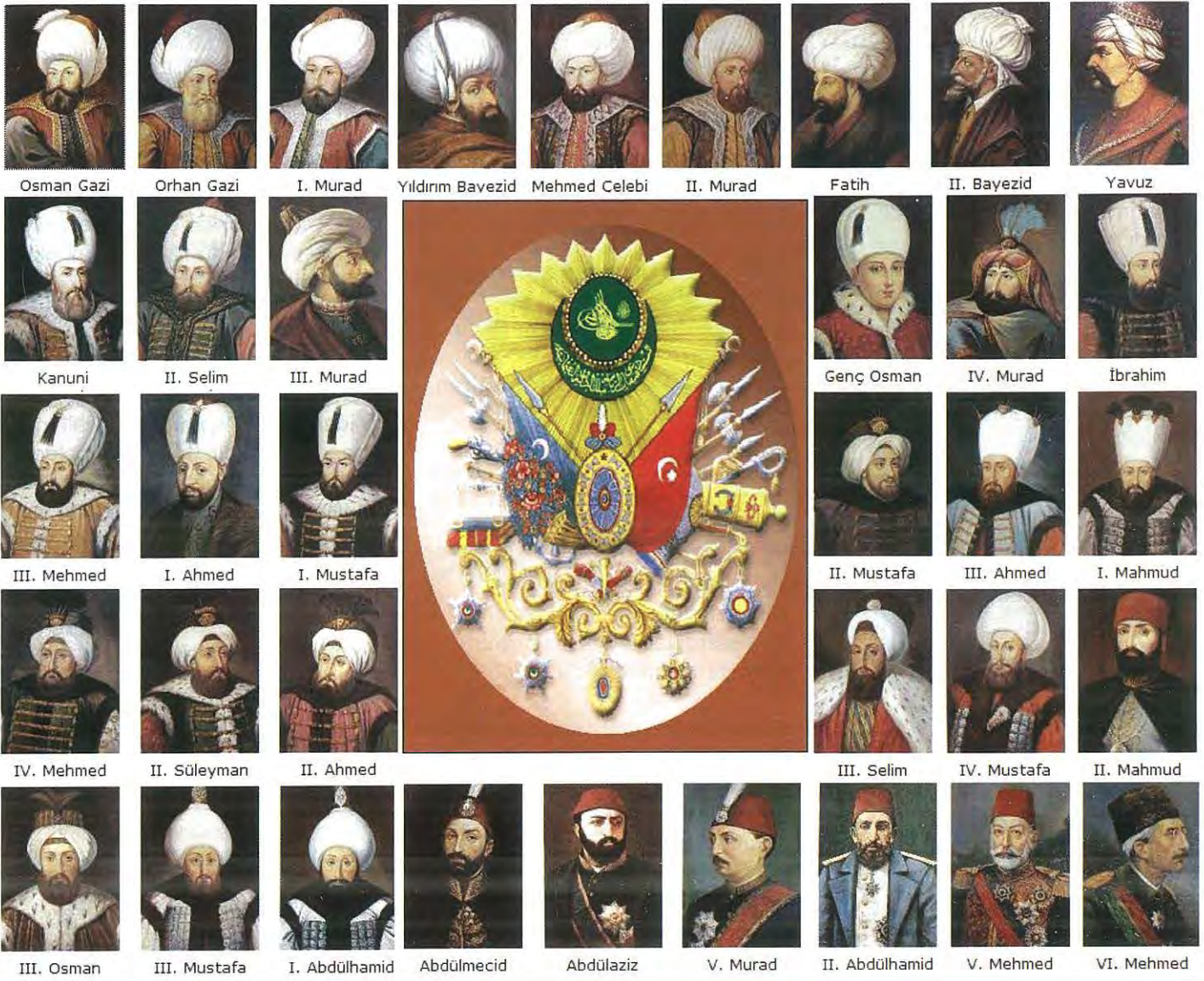
ünvanını korumaktadır. Şiirlerinde, ismine nisbetle Selimî mahlasını kullanan I. Selim (Yavuz) de, Avnî mahlasına sahip aziz atası/dedesesi Fatih Sultan Mehmed Han gibi klasik şiirde divan sahibidir. O bakımdan diyebiliriz ki;

Osmanlı sultanları şiirin de sultanlarıydılar.

Osmanlı hanedanının şairlik hususunda diğer hanedanlarla mukayese edilemeyeceğini açıkça ortaya koyan bu tablo, diğer sanatlar söz konusu olduğu zaman da fazla bir değişiklik göstermez. Mesela hanedan mensupları en az şiirle meşgul oldukları kadar hat sanatıyla da alakadar olmuşlardır. Sekiz hanedan mensubu musikişinas ve bestekârdır. Ayrıca resim, kuyumculuk, nakkaşlık, marangozluk gibi alanlarla ilgilenen hanedan mensupları da vardır.

Osmanlı hanedan mensuplarının şiir ve sanatın diğer dallarıyla meşgul olmaları, en başta almış oldukları eğitim ve yetiştikleri çevre ile de yakından ilişkilidir. Hanedan mensupları şiiri ve şiirle ilgili ilim dallarını (ilm-i aruz, karz-ı şi'r, fesahat-belagat, ma'ni-beyan-bedi'...) öğrenmiş ve yüksek bir kültür ile şairliğe yönelmişlerdir.

Osmanlı eğitim sistemine göre yetiştirilen Kırım hanedan mensupları da bu

şekilde şiirle meşgul olmuşlardır. Bu alanda Enderun Mektebi'nin verdiği eğitim dikkat çekicidir. Nitekim bu mektepte okutulan dersler arasında şiir, inşaa ve musiki dersleri bulunmaktadır. Aynı zamanda sarayın içerisinde bulunan ve nadide eserlerden oluşan kütüphane, talebelerin çalışma alanlarında derinleşmelerine geniş ölçüde imkân sağlamıştır.

YAVUZ SULTAN SELİM HÂN

Hayatı

1470'te Amasya'da doğdu. Babası II. Bayezid, annesi Ayşe Hatun (Dulkadirli). 24 Nisan 1512'de 42 yaşında tahta çıkan Yavuz'un saltanatı, vefat tarihi olan 22 Eylül 1520 yılına kadar (8 yıl 5 ay) sürmüştür.

Ölüm yeri Çorlu, ölüm sebebi kanser olan bu büyük padişahın naaşı, İstanbul'da, Sultan Selim Camii mihrabı önündeki türbesindedir.

Yavuz, gençlik yıllarında Trabzon (1494-1510) ve Semendire'de valilik de yapmıştır (1511).

Fatih Sultan Mehmed Han'ın torunu, İkinci Bayezid'in oğlu olan Yavuz, gerçek bir muharipti/savaşçıydı. At sırtında cepheden cepheye koşarken imar işlerine çok da vakit ayıramamasına rağmen, âlimlere ve şairlere büyük değer verirdi. Tarih ve tasavvuf da özel olarak ilgilenirdi. Fethedeceği ülkelerin coğrafyasını, tarihini yanında bulundurduğu ilim adamlarından mutlaka en iyi şekilde öğrenirdi.

Türkçenin yanında Arapça ve Farsça da bilirdi. Farsçanın bütün inceliklerini taşıyan divanı mevcuttur. Şam'da Muhyiddin ibn Arabi (k.s.) için türbe, cami, imaret; Konya'da Mevlana dergahına su tesisi yaptırması da onun tasavvufa ve ilme verdiği önem ve değeri açıkça ortaya koymaktadır.

Fethettiği yerlerin âlimlerini İstanbul'da toplayarak, ülke insanının onlardan en güzel ve en verimli şekilde istifade edebilmelerini sağlamıştır.

Eserleri

Farsça Divan (1890, 1904 Türkçeye Çevrilmiş 1946), Türkçe Gazel ve Muşammatları, Mahremi'nin bir gazeline Tahmisi günümüze kadar ulaşmıştır.

CELÂLÎ SULTAN, BÜYÜK ŞAİR

Şairler, padişahın celâlini ve gazabını bildiklerinden, yanına fazla yaklaşmazlardı. Ancak, her sefere çıkışta birkaç şair resmen görevlendirilir ve ordu konakladıkça, padişaha şiir okumaya çağırılırlardı.

Mısır seferinde zafer kazanılmış, padişah da birkaç pâre şiir dinleyerek se-

vincini herkesle paylaşmak için, beraberinde getirdiği şairleri çağırtmıştı... Ancak şairler heyecan ve telaştan olsa gerek, usûl ve adab noktasında hatalı davranışlarda bulunmuşlar... Bunun üzerine Sultan dayanamayıp,

— Verin şu miskinlere cezalarını, diye bağırdı. Muhafızlar, şairleri yakalayıp dışarı çıkarırken Şeyhulislâm Kemalpaşazâde araya girdi:

— Sultanım; af, zaferin zekâtıdır. Bilmezlikle hata işlediler, suçlarını bağışlayınız, diye tavassutta bulundu.

Sultan Yavuz hiç istifini bozmadı:

— İyi ama molla; edebiyattan evvel “edep” lâzımdır. Hünkâr huzuruna böyle mi girilir? dedi.

Yavuz, hocayı kırmadı, şairlerin cezalarını hafifletti. İstanbul’a yaya olarak dönmelerini hükmetti.

Bu hadiseden sonra, üstad bir kaç şair hariç, hiç kimse Yavuz Sultan Selim’e kaside sunma cesaretini gösteremedi.

Sekiz sene müddetle Osmanlı tahtında kalmış; ama neredeyse seksen senelik icraatı layıkıyla başarmıştır, Selim Han...

Şiirlerinde kullandığı mahlas –yukarıda da geçtiği üzere- “Selimî”dir. İnce ve hisli şiirler yazmıştır, seferde dahi şiirle ünsiyetini sürdürmüştür. Ezcüm-

le, sefere çıkıldığında orduda resmi sıfatla şair ve âlimlerin bulundurulmasına hassasiyet göstermiştir.

O, kendi çağının şairleri arasında ilk sırayı alanlardandır.

Şu içli beyit ona aittir:

“Hep seninçündür benim dünya gamım
çektiklerim Yoksa ömrüm varı sensiz neylerim
dünyayı ben”
Osmanlı hanedanında Farsça Divan yazan tek hükümdardır.

Kemalpaşazade’nin bir dörtlüğü vardır Yavuz’u anlatan... Ne güzel anlatmış o koca sultanı... Şöyle diyor:

“Şems-i asr idi, asrda şemsin
Zilli memdûd olur zamanı kasîr
Fahrederdi tâc u tahtıyla beyler
Fahrederdi anınla tâc u serîr”

Günümüz Türkçesiyle şu demek: İkindi güneşiydi, ikindide güneşin gölgesi uzun olur, zamanı kısa... Tac ve tahtıyla övünürken beyler, tac ve taht onunla övünürdü.

YAVUZ’LA TÜRKMEN KIZININ HİKÂYESİ

“Merdüm-i dideme bilmem ne füsûn etti felek
Giryemi kıldı hûn eşkimi füzûn etti felek
Şîrlr pençe-i kahrımdan olurken lertzân

Beni bir gözleri âhûya zebûn etti felek
“

Cihan padişahı Yavuz Sultan Selim, Şam yakınına otağını kurdurarak burada üç ay kadar kalmış... Bir Türkmen kızı da, zaman-zaman padişahın çadırına gelerek, otağın temizlik işlerini yapar, hünkâr çadırını tertibe ve düzene sokarak sıradan gündelik işlerle meşgul olurmuş...

Yine bir sabah temizlik için geldiğinde, Sultan Selim’i görmüş... Türkmen güzelinin gönlü sultana, su gibi aniden akıvermiş; kaptırmış kalbini ona... Hani kalbin, her an bir halden başka bir hale geçmek, gibi anlamları da vardır ya... Zamanla yüreğinin içini, ince bir sızı sarmış genç kızın... ve başlamış kalbi için-için göynümeye, içten içe yanmaya...

Bir gün gözü, hünkâr çadırının direğine ilişmiş... Direğin üst kısmına; aşkın gücü ona, şöyle bir satır yazma cesareti vermiş:

“Seven insan neylesin”

Yavuz Sultan Selim, otağına yatmaya gelince, birden direktteki yazıyı fark etmiş... “Bu da ne ola ki” diyerek uzun bir muhakemeden sonra, bir vehim ve bin endişe derken... Almış kalemi eline, söyle bir satır da o düşmüş aynı direktteki mısra’nın altına...

“Hemen derdin söylesin.”

Türkmen kızı, ertesi gün gelip baktığında otağın direğine, sevincinden ağlamış!.. O küçücük kalbi heyecandan göğsüne sığmaz olmuş... Yer de onun olmuş âdeta gök de...

Fakat koskoca cihan sultanına ilân-ı aşkıta bulunmanın, ateşle oynamak, alevlerin girdabına bilerek atlamak gibi ölümcül bir tehlikesi de varmış ! “Varsın olsun; bu aşk, buna değer” diye düşünmüş...

Aldığı mesajı heyecanla hemen cevaplandırmaktan kendini alamamış... Ama yine de içine bir “korku kurdu” düşmüş ki genç güzelin; yüreğini her gün dış-dış, burgu-burgu kemiren... Fakat aşkın gücü; zoru ve korkuyu nefes-nefes yaşayan o gencecik yüreğin imdadına yetişmiş derhâl...

Bir satır daha yazmış aynı direğe:

“Ya korkarsa neylesin”

Yavuz Sultan Selim, akşam çadıra döndüğünde, not düştüğü direktteki satır gelmiş aklına... Bakmış ve okumuş ki... aşkın, heyecanın ve korkunun karıştığı... tezat dolu kelimelelerin-kavramların bulunduğu satırlar, bir mızrak gibi durmakta karşısında... Hemen o satırın altına bir mısra daha eklemiş, koca padişah:

“Hiç korkmasın söylesin.”

Bu aşkın, buluşan karmaşık ve bulanık duyguları şöyle dizilmiş direğin üzerine:

“- Seven insan neylesin.”

“- Hemen derdin söylesin.”

“- Ya korkarsa neylesin.”

“- Hiç korkmasın söylesin.”

Sabahın olmasını sabırla beklemiş Padişah... Seher vakti sırdaşı Hasan Can'ı çağırtmış, derhâl bir emir vererek: “Biz dahi merak edip onu görmek isteriz, tez elden bu kızı huzura getirin.”

Emir derhâl yerine getirilmiş ki; âhu gözlü, endâmı hoş, alımlı, nâzenin, ceylân gibi bir Türkmen güzeli... Hünkâr'ın emriyle derhâl bir düğün alayı tertip edilmiş... Eğlenceler, yemeler-içmeler... Düğünün son gecesi... sırlarla dolu bu aşkın bilmececi... kader-i ilâhî tarafından çözülmüş gerdek gecesi... Çözülen bu kara baht çıkınından yayılan acı haber, şaşkına çevirmiş herkesi... Yer-gök âdetâ üzüntüye, mâteme boğulmuş!

Âhu gözlü Türkmen dilberinin,

“Selim ! “ diye çarpan saf ve küçük yüreği, bu büyük cihan sultanının aşkındaki sırrı kaldıramamış ve birden duruvermiş...

O çadırın direği, bu olayın canlı fakat ketûm şahidi olmuş asırlardır... Bu dünya hayatında vuslat nasip olmadığı gibi o gencecik yüreğe, buna fani âlemde bir çare de bulunamamış...

Bu hazin gönül çarpılmasının ve gönül yangınının sonunda derler ki :

“Koca hünkâr, ağlamış”... ve Türkmen Kızı'na yaptırdığı mezarın şahidesine / mermer taşına, şu dörtlüğü kazdı-

arak, dünyaya, aşkın gücünün karşısındaki çaresizliğini en güçlü orduları yenen o serdâr şöyle haykırmış:

"Merdüm-i dideme bilmem ne füsûn etti felek
Giryemi kıldı hûn eşkimi füzûn etti felek
Şîrler pençe-i kahrımdan olurken ler-zân
Beni bir gözleri âhûya zebûn etti felek
"

Günümüz Türkçesi ile şiirin manası aşağı-yukarı şu demek:
Bilmem ki gözlerime nasıl bir büyü yaptı felek
Gözyaşımı kana döndürdü, sele çevirdi felek
Gücümün-kuvvetimin şiddetinden aslanlar bile titrerken
Beni bir ahu gözlüye esir etti felek

ATACAĞAN SİLLEYİ, BÖYLE ATACAĞAN

O Yavuz ki sekiz kûsûr yıllık padişahlığı döneminde Osmanlı toprağını iki katına çıkarmıştır.

Bu şair padişahımız yine bir şiirinde o güçlü edebi kimliğini şöyle konuşturmaktadır:

"Sanma şâhim / herkesi sen /sâdıkane / yâr olur
Herkesi sen / dostun mu sandın / belki ol / ağyâr olur
Sâdıkane / belki ol / âlemde bir / dildâr olur
Yâr olur / ağyâr olur / dildâr olur / serdâr olur"

Bu şiire lütfen dikkatle bir göz atar mısınız; hem yukarıdan aşağı, hem de sağdan sola aynıdır... Yani yatay okununca da, dikey okununca da aynı kapiya varan / aynı manayı ifade eden bu enfes şiir de gene ona aittir. Divan şiirini ansiklopedi gibi, hatta ayaklı bir harddisk gibi hafızasında bulunduranlar bile, bir benzerini hatırlayamaz bu mısraların...

Şairim diyenlere ithaf olunur...

Bu Şiirin Hikâyesi

Yavuz şiire, edebiyata ve satranç oynamaya meraklı biridir.

Aynı şekilde İran hükümdarı Şah İsmail'de de bu özellikler vardır. Sarayında ünlü şairleri barındırır ve çok iyi

satranç oynar.

Bunu bilen Yavuz şahın bu özelliğinden yararlanmak ister. Tebdil-i kıyafetle (gezgin bir derviş kılığında) Şah'ın ülkesine gider.

Hanlarda-Kervansaraylarda satranç oynayarak önüne geleni yener.

Haber şaha ulaşır. Şah der ki : "Çağırın bir de benimle oynasın."

Oynarlar...

Yavuz Şah'ı da yener. Şah sinirlenir ve Yavuz'a der ki:

"Sen edep nedir bilmez misin? Hiç şahlar mat edilir mi?"

... ve rivayet bu ya, elinin tersiyle Yavuz'un göğsüne bir sille vurur (el ayası ile vurulan sert tokat).

O da şahın huzurundan ayrılırken işte bu şiiri okur. Ancak Şah İsmail hâlâ onun Yavuz Selim olduğunu anlamamıştır.

Yavuz saraydan ayrılıp kaldığı hana gider. Ertesi gün ise Şah, kendisine bir kese içinde bin altın yollar. Yavuz o günü odasında geçirerek ortalık karardıktan sonra dışarıya çıkar, karanlıkta saraya sokulup Şah'ın ata binerken kullandığı binek taşının altına koyar ve o gece Tebriz'i terk edip Trabzon'a doğru yol alır.

Birkaç gün sonra Şah İsmail o dervişle bir daha oynamak ve incinen gururunu tamir etmek istediye de aramalar boşuna gider derviş bir daha bulunamaz.

Dahası, Şah'ın hademelerinden biri onun Şehzade Yavuz Selim olduğunu tanır ve bunu başkalarına da söyler. Halk arasında çıkan bu söylenti Şah İsmail'i epeyce sarsar. Daha o günlerde Şah'ın içine bir Yavuz korkusu düşer.

O sıralarda Azerbaycan, Irak ve İran'ı eline geçirmiş olan Şah İsmail, Anadolu'yu tehdit eder bir duruma gelmişti. Şiiliği kisvesinde devamlı fitne çıkartıyor, müslümanların ittihadını sarsıyordu !..

Aradan yıllar geçer. Yavuz, Şah İsmail'in ümmet hakkındaki menfur emellerini çok iyi bildiği için Sultan

olup idareyi ele alınca, artık Safevi devletini ortadan kaldırmanın planlarını yapar, hazırlıklarını tamamlar. 23 Ağustos 1514'de 1750 kilometrelik mesafeyi; dağ, bayır, çöl ve ormanları kat edip Çaldıran sahrasında Şah İsmail'in muazzam Safevi ordusunu perişan eder. Zafer Yavuz'un olur amma... Şah İsmail karısını ve tahtını harp meydanında bırakıp kaçarak canını kurtarmayı başarmıştır.

Ordu içinde "Şah İsmail kaçtı. Bu bile zaferdir. Artık geriye dönelim. " mealinde isyan homurtuları başlar. Hatta bu isyancılar, Yavuz'un çadırına ok atacak kadar yaklaşırlar. Bunun üzerine Yavuz'un, çadırından çıkarak isyancı askerlere karşı irad ettiği nutuk, harp tarihinin şaheserlerindendir.

Yavuz bu nutukta; « ...henüz hedefe varılmadığını, seferden asla dönülme-yeceğini, cihad için yapılan bu seferden, ancak kadınlarını düşünenlerin dönebileceğini, yiğit olanın ardınca gelmesini isteyip, tek başına dahi olsa savaşaacağını» gür sesi ile ifade ederek "İsteyenler, karılarının yanına dönüp entarilerini giyebilirler! Ben düşmana karşı tek başıma da gidebilirim!" der. Yavuz, şehzadelikinden beri kefenini boynunda gezdiren bir cengaverdi. O anda binlerce ok ile şehid olabiliirdi. O'nun tevekkül, teslimiyet ve her çarenin Allah (c.c) olduğunu idrak etmesi, bir anda hadisenin seyrini değiştirdi. Yavuz'un yüreğinden boşalan bu nutuk, askerin gönlünü bir çağlayan gibi coşturdu, atını mahmuzladı Tebriz'e girdi... Dört halifeyi zikrederek kendi adına hutbe okuttu. Tebriz'deki ilim ve san'at erbabına çok alaka gösterdi. Onları İstanbul'a davet etti.

Yavuz, Şah İsmail'i elinden kaçırmaması kadar, yediği sillelerin hesabını unutmaz. Şah'a bir mektup gönderir.... "Er ere sille vurunca böyle vurmak gerek. Evvelce santranç oynarken vurulan silleyi haklaştık" der.

Aslında Yavuz bütün olanları Şah'ı satrançta mat edip bağrına sille vurduğunda söylediği şiirinde anlatmış; ancak o anlamamıştır. Herkesin dost olmayacağını... bir gün böyle kişilerin karşısına serdâr (başkomutan) olarak da çıkabileceğini söylemiştir.

Osmanlı ordusunda bu mektubun muhtevası hakkında rivayetler doluşmaya başlar Gerçi eskiden beri Yavuz'un Tebriz'e bir seyahat (sefer) yaptığı şayiaları halk arasında dolaşmakta idiye de, kimse cesaret edip işin aslını kendisine sormamışlardı. Yavuz da bu sırrı açmamakta direniyordu. Nihayet meraklar son haddine varmıştı.

Ordu yavaş yavaş ilerleyip Tebriz'e girdi. Şah'ın sarayı önüne geldiğinde de Yavuz sırtını saraya verip çevresini gözleriyle iyice araştırdı. Çevrede bazı değişiklikler vardı. Nihayet o binek taşını gördü. Sonra adamlarına baktı ve içlerinden savaşta en fazla fedakârlık gösterenlerden biri olan Sekbanbaşı Osman Ağaya seslendi:

- Ağa, var git, şu kapı eşliğindeki taşı kaldır. Kendi elimle bin altın koymuştum, helal malımdır, sana ihsan ettim.

Herkes hayretle bakışır. Her yanı bir sessizlik kaplar. İşte sır şimdi çözülecektir. Osman Ağa taşı kaldırır... Kesesi çürümüş, bin altın bir kor yığını halinde dururmuş. Balyemez Osman Ağa bu olayı anlatırken hüngür hüngür ağlamış... «O zamana kadar bir hikâye sandığımız satranç kıssası, meğer hakikat imiş...» der.

Tarih, emsalsiz bir cengaver hakan portresini altın sayfelerine Yavuz'la resmetmiştir

BİZ, BİR TARAF MEMUR OLUNMADIKÇA HAREKET ETMEYİZ

Yavuz Selim Han Tebriz'den sonra o yıl bölgedeki fetihleri tamamlamak için kışı, Azerbaycan'daki Karabağ'da geçir-di.

Yavuz, Güneydoğu Anadolu'yu zarîf bir siyasetle harpsiz olarak ülkesine ilhak etti. Şam'a girince, Muhyiddîn-i Arabî Hazretleri'nin bir kerameti zuhur etti. O sağılığında :

"Sîn, şın'a girince benim kabrim bulunacaktır." buyurmuştu.

Nitekim, Selîm Hanın Şam'a girişi ile, Muhyiddîn-i Arabî Hazretleri'nin kabri şerîfi keşfedildi.

Bir gün Yavuz sırdaşı Hasan Can'ı, huzuruna çağırttı. Sohbet esnasında ona:

"-Anlat bakayım Hasan, bu gece nasıl

bir rü'ya gördün? " diye sordu.

Hasan Can, anlatmağa değer bir rü'ya görmediğim söyleyince Yavuz ona:

"-İnsan bütün bir gece uyur da hiç rü'ya görmez mi? Herhalde bir rü'ya görmüşsündür." diye ısrar etti. Bir şey hatırlayamayan Hasan Can mahcub oldu. Daha sonra bir vesile ile rüyayı Kaplağası Hasan Ağa'nın gördüğünü öğrendi ve kendisine anlattı. Ağa şöyle dedi:

'Bu gece Harem dairesi nur yüzlü kimselerle doldu Sultânın kapışı önünde de ellerinde birer sancak bulunan dört kişi duruyordu. En öndeki zatın elinde Sultânımızın sancağı vardı. O zat bana dedi ki:

"-Biz neye geldik, bilir misin?"

Ben de: "-Buyurun !" dedim.

Bunun üzerine:

"-Şu gördüğün mübarek kişiler, Rasûlullah -Sallallahu Aleyhi ve Sellem-Efendimiz'in ashabıdır. Hepimizi Rasul-i Ekrem Efendimiz gönderip Sultân Selim Han'a selam söyledi ve buyurdu ki: « Harameyn'in (Mekke-i Mükerreme ve Medîne-i Münevvere'nin) hizmeti kendisine verildi, kalkıp gelsin !...»

Bu gördüğün dört kimsenin birisi Ebû Bekr-i Sîddîk, diğeri Ömer-u'l-Faruk, bir diğeri de Osman-ı Zinnüreyn'dir. Ben de, Alî bin Ebî Talibim. Bunu hemen varıp Selîm Han'a müjdele!.." dedi ve aniden hep birlikte gaib oldular."

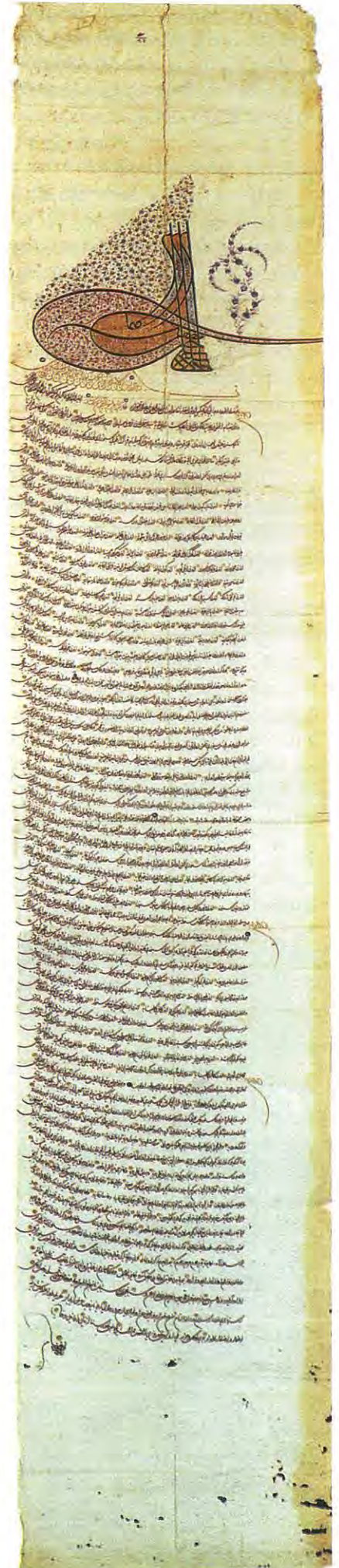
Hasan Can, Hasan Ağanın rüyasını Sultan'a aynen nakletti. Padişahın mübarek yüzü kızardı ve gözlerinden sevinç yaşları boşanarak;

"Ey Hasan Can! Sana demez miyiz ki, biz, bir tarafa memur olunmadıkça hareket etmeyiz. Ecdadımızdan her biri evlialıktan nasîbini almışlardır. Her birinin nice kerametleri vardır..." dedi.

Meğer Sultân da o gece aynı rüyayı görmüş.

1516'da Mısır seferine çıktı.

Yavuz, Mısır Memlûkleri'nden, daha önce İran'a yardım etmeyecekleri-

ne dair ahid almıştı. Onlar, bu ahdi nakzettiklerinden üzerlerine yürüdü. Memlûk ordusu ile Mercidabık Ovası'nda karşılaştı. Onları, kesin bir şekilde mağlup etti.

Ancak, bu zaferin ikmalî için Mısır'a ulaşması stratejik bir zaruretti. Bunun içinse korkunç Sîna Çölü'nü geçmek gerekiyordu. O, bu güç işi, hiç bir zayıf at vermeden, herhangi bir ikmal güçlüğü çekmeden on üç günde başardı. Büyük bir askerî deha sayılan Napolyon bile, Yavuz'dan üç yüz yıl sonra bu işi başaramamış, Fransız askerleri susuzluktan çıldırarak birbirlerini vurmuşlardır. Birinci Cihan Harbî'nde, yeni tekniğin verdiği imkanlarla Osmanlı Ordusu bile bu çölü, ancak on bir günde geçebilmiş olması düşünülürse, Yavuz'un yaptığı işin azameti daha iyi anlaşılır.

Paşalar ve askerde bu çölün nasıl geçilebileceğine dair büyük tereddütler vardı. Bu amansız çöl, sanki gündüz cehennem, gece ise, bir buz diyarı idi. Gündüz artı 50 derece, gece eksi 20 derece değişen bir iklim sahipti. Sina sanki kumdan bir denizdi. Çölün bağrındaki yılanlar, çıyanlar akrepler, dikenler ise ayrı bir dertti.

Sina Çölü'nde yer sarı, gök sarı. Güneş tepsi kadar iri, hava toz yüklü, kum dağları yer değiştirir, klavuzlar

dönektir. Sonra çölün tek vahası yoktur. Molalar ayrı derttir. Sıcak kum vücudu kuşatır ama, kumun az altı yılan, çıyan kaynar. Kunduralardan akrepler çıkar. Kaypak zemin yorucudur. Dahası toprakları, çadırları, hasırları, yerinden kıpırdamayan ağır yükleri vardır ordunun. İşte askerin tâkâtının zorladığı bir esnada Yavuz Selim atından atında iner, atının yularına yapışıp yürümeye başlar. Eh sultanın yürüdüğü yerde, hayvanına binmek kimin haddine?

Atların bile kanının kaynadığı, zor yürüdüğü bu çölde Sultân, niye atından indi, yürümeye başladı?» diye fısıltılar başlar. Bu işe mana veremeyen vezirler, paşalar, askeri erkan önceleri susar. Yavuz'a tek kelime söyleyemezler amma, bir fırsatını bulup Hasan Can'a sorarlar, Hasan Can da, Yavuz'a merakla, bu halin neyin nesi olduğunu sorunca : “-Hasan görmüyor musun; önümüzde Allah Rasûlü Fahr-i Kainat (s.a.v.) Efendimiz yürüyor Bize yol gösteriyor, eğer yakışır diyorsanız, binelim atlarımıza...” der.

On üç günde bu korkunç çöl, imdad-ı ilâhî ile bir bulutun altında, Allah Rasûlü (s.a.v.)'in ruhaniyetleri eşliğinde geçildi. Mısır fethedildi. Yavuz, 22 Ocak 1517'de Memlûkleri, Ridaniye'de tekrar mağlup etti ve bu

suretle Mısır kat'î olarak fethedilmiş oldu. Koca Sultân, Memlûk Sultânının cenazesini bizzat omuzlarında taşımak faziletini gösterdi.

Mısır'a girmekle iş bitmedi. Memlûk askerleri, dehşet saçan sokak muharebeleri ile mukavemet ediyorlardı. Memlûk fedaileri, kendilerine Yavuz'u hedef seçmiş bulunuyorlardı. «Yavuz'u öldürür isek, harbi kazanırız» inancı içinde idiler. Bunu duyan Sinan Paşa, durumu Yavuz'a arz etti. Yavuz'un elbiselerini giydi. Fedaileri kendi üzerine çekti. Yavuz, arkadan yetişip, fedaileri bertaraf edinceye kadar Sinan Paşa şehîd oldu.

Yavuz, Mısır'a girerken, çok mahzun idi:

“Mısır'ı aldık, lakin Sinan Paşa'yı kaybettik!..” diyordu. Bu sözleri ile, alim bir mücahidin kaybını, bir Mısır fethine denk görüyordu. Yahya Kemal, bu hicranı şu şekilde ifade eder:

“On Mısır'a bir Sinan bedel olmazdı
ey kaza
Kudretli padişahı bu hal etti telh-kam”

(Ey kaza ! Sinan Paşa gibi alim bir devlet adamına on tane Mısır ülkesi bile bedel olamazdı, işte bu durum -Sinan Paşa'nın feda edilmesi-, kudretli padişahı çok üzmüştür.)

Tarihin her devrinde, dev şahsiyetler, böyle seçkin kadrolarla devleşmişlerdir.

Yavuz Sultân Selîm Han, 15 Şubat 1517'de parlak bir merasimle Memlûklular'ın sarayına girdi. Devrin vak'anüvisi, halkın, Yavuz'u Kahire'de karşılayışını şu şekilde anlatır.

“Halk, Yavuz'un ihtişamını seyretmek için sokakları ve pencereleri doldurmuş idi. Yavuz'u çok değişik zannediyorlar, giyiminin ve kavuğunun etrafındakilerden farklı olacağını düşünüyorlardı. Yavuz ise, önde değil, cengaverlerinin ortasında idi. Elbiseleri ve kavuğu, yanındakilerden farklı değildi. Ve önüne bakarak mütevazî bir şekilde yürüyordu. “

20 Şubat Cuma günü, Melik Müeyyed Camiinde okunan hutbede hatibin kendisinden

“Hakimü'l-Hameyni's-Şerîfeyn..” diye bahsetmesi üzerine yaşlı gözlerle itiraz etti. Hatibin ifadesini: “Hadimu'l-Hameyni's-Şerîfeyn..” olarak düzeltmesini istedi. Bunun üzerine halıyı kaldırıp toprağa secde ile Rabbine şükretti. Hadimu'l-Hameyni's-Şerîfeyn'liğini ifade etmek için de, sarığının üzerine süpürge biçiminde bir sorguç taktı.

BİN ALTINLIK ŞİİR

Şair Vehbî, Sultan Yavuz Selim'in yakın dostudur. Yavuz malum ve meşhur celadetine rağmen, aynı zamanda çok hassas ve ince ruhlu bir insandır. Her nedense bir gün araları açılır... Şair Vehbî kırıgın vaziyette İstanbul'dan ayrılır. Önce Erzurum'a, oradan da Van'a gider. Van Müftülüğünde kâtip olarak çalışmaya başlar.

Usta şairin ortadan kaybolmasına üzülen Padişah, nerede olduğunu kimsenin bilmediği Vehbî'yi bulmak

için bir yol düşünür.

Bir şiir müsabakası / yarışması açacaktır. Yarışmanın usûlünü / yöntemini şöyle tesbit eder:

Kendisi bir mısra yazacak, bunu en güzel şekilde tamamlayana ödül verecektir... Rivayete göre ödül bin altın.

Ödülün büyüklüğü şairleri, hatta müteşairleri / şair geçinenleri bile cezbeder. Bu arada Van Müftüsü de Padişah tarafından başlanan beyti tamamlamaya çalışarak yarışmaya katılır.

Yazdığını kâtibi Vehbî'ye verir ki temize çekip göndersin. Usta şair, müftünün yazdığını beğenmez ve nezaketle ikna ederek değiştirir. Beyit Müftünün adıyla gönderilir.

Tek kişilik jüri olarak Sultan gelen şiirleri okurken, sıra Vehbî'nin tamamladığı fakat altında Van Müftüsünün imzası olan şiire gelince “-Tamam” der, “-Aranan kayıp bulunmuştur.”

Müftüye bir mesaj gönderir.

“-Ödülü hak ettin. Bin altın senindir. Hemen gönderiyorum. Sen de yanındakini gönder.”

Yavuz Sultan Selim Han'ın yazdığı o ilk mısra' ile Şair Vehbî'nin beyti tamamlamak için kaleme aldığı son mısra' şöyledir:

“Bütün dünya benim olsa gamım gitmez nedendir bu” (Selimî)
“Ezelden gam turabıyla yoğrulmuş bir bedendir bu.” (Vehbî)

Yazımızı Mehmet Akif Ersoy'un bir dörtlüğüyle noktalayalım.

Zannetme ki ecdadın asırlarca uyudu, Nereden bulacaktın o zaman eldeki yurdu?

Üç kıtada yer yer kanayan izleri şâhid, Dinlenmedi bir gün o büyük şanlı mücahid.

(Derleyen: Hüseyin Eşiyok)

Çocuklarımız

Çetmiden uzakta yaşarken bizler
Çevreye uyacak çocuklarımız
Belki bugün bizden hatıra dinler
Yarın ne olacak çocuklarımız

Bir araya gelsek biz konuşuruz
Hatıralar ile mutlu oluruz
Anı anlatırken huzur buluruz
Neyi anlatacak çocuklarımız

Çetmide o zevki tatmayanların
Ortak anıları bulunmaz yarın
Değeri de olmaz hatıraların
Mutlu olmayacak çocuklarımız

Bugün bizler varız bizden dinlerler
Yarın biz ölünce bağı keserler
Çetmide ne var ki gidelim derler
Hayal kurmayacak çocuklarımız

Köye gelse bile bir gün kalırlar
İyi ihtimalle bir dolanırlar
Belki mezarlıkta bize uğrarlar
Fazla durmayacak çocuklarımız

Onların zihninde yaşadığı yer
O çevreye göre farklıdır değer
Bizler gibi olsun diyorsak eğer
Öyle olmayacak çocuklarımız

Bugün bu değerler öğretilmeli
Dünün anıları dinletilmeli
Sevgiyle saygıyla eğitilmeli
Bizi kırmayacak çocuklarımız

Babamdan anamdan hatıra derler
Hatırımız için görmek isterler
Bizi sayarlarsa köyü severler
Ayrı kalmayacak çocuklarımız

Anlatabilirsek girer beynine
Onlar da anlatır kendi nesline
Kavuşur Çetmi'li öz benliğine
Unutturmayacak çocuklarımız

Biz geyret etmezsek onlar unuttur
Yaşadığı yerde bir çevre bulur
Zamanla Çetmi'ye bağ da kaybolur
Başka yer bulacak çocuklarımız

Niğmetullah bugün yarını görür
Elbette bitecek yaşanan ömür
Herkes karar versin seçiminde hür
Nasıl yaşayacak çocuklarımız

Niğmetullah UÇAR

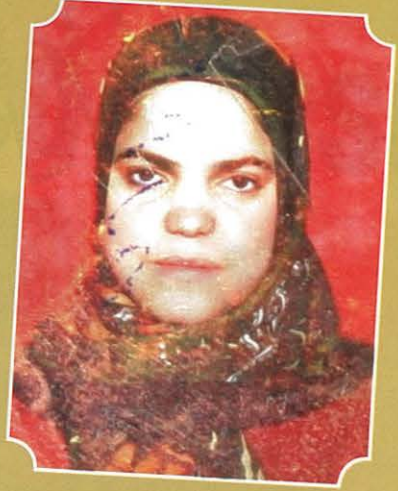
Çetmi kasabasına turist çekmeyi başardı

Konya İli, Taşkent İlçesi, Çetmi Kasabası Belediye Başkanı Osman Arı, yaptığı açıklamalarla Çetmi Kasabasına turist çekmeyi başardı. Belediye Başkanı Osman Arı, yaptığı açıklamalarda; "Ay Boğazi, Su Dökülen Şelalesi, Çetmi'nin sıcak gönüllü insanları ile içersin de bulundurduğu 150 kişilik hotelin açılışını yaptık. hotel açılalı beri boş oda kalmıyor. Yaptığımız konutlarla ve verdiğimiz destek ile Çetmi'yi göreve geldiğimiz günden bu yana Konya'nın en temiz yapılaşması, en hızlı olan beldesi haline getirdik. Düzenlediğimiz festivallerle turizmin alt yapısını oluşturduk. Belediyemizin talebi ile inşallah toki'nin temel-lerini atmaya hazırlanıyoruz." dedi. Çetmi'de çok büyük yatırımlar yapıldığını bildiren Osman Arı,

Konya'nın en çalışkan belediyesi seçildik. Antalya'da iş hayatını devam ettiren birçok hemşerilerimizin yatırımlarını Çetmi'ye yöneltmesini şöyle değerlendirdi "Kasabamızdan ayrılıp iş hayatına atılan birçok başarılı iş adamlarımız var. İnşaat alanında Antalya'ya büyük yatırım yapan hemşerilerimiz, Çetmi'ye yöneldi ve yaptıkları konutlar yok sattı. Toki'yi de başlatarak Çetmi'yi, Çetmi belediyesini, Çetmililer Vakfını olması gereken yere getirdik.

Kasabamızdan göç edenler beldemize geri dönüyor. İş olanaklarımız, alt yapımız ve çevre ve fen işleri olarak tam tesisli bir belediyeyiz. 2 adet ambulansımız, 3adet itfaiye aracımız ile 4 kamyon, 1 tır, 2 paletli ekskavator kepçe, cenaze aracı, 1 tanker, 5 otobüs iveco, 1 man fortuna marka otobüs ile ve 2 transit bu araçlarla hizmet vermekteyiz." dedi.

*Yıllar Önce Ölen,
İsa Vural'ın Kızı*

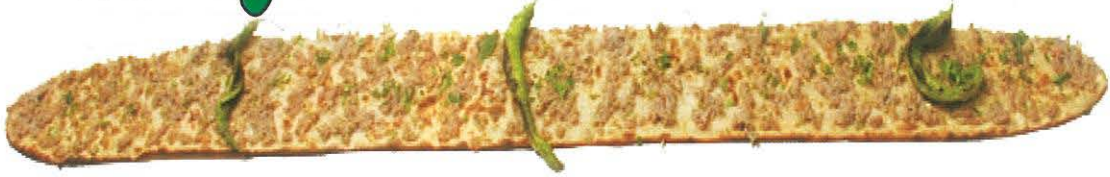
**Alime
Vural'a**

*Allahtan Rahmet
diliyoruz...*

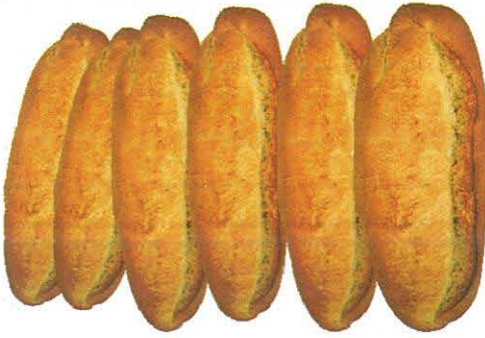
Miray

Konyaaltı Etli Ekmek

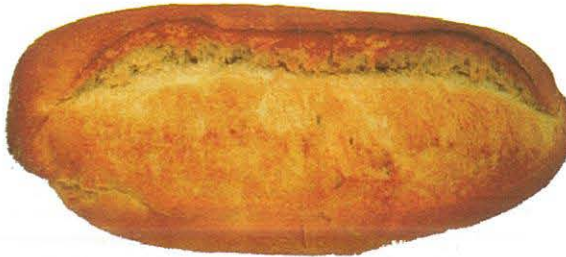
ALO PAKET : 227 03 53

Uncalı Caddesi Molla Yusuf Mahallesi No:42/B
(Uncalı Emniyet Müdürlüğü Karşısı) ANTALYA
Gsm: 0533 430 68 32

Miray

EKMEK FIRINI

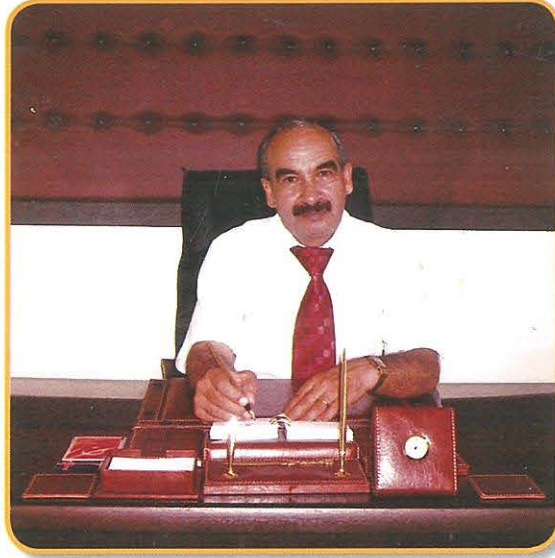
Uncalı Caddesi Molla Yusuf Mahallesi No:28/A
(Uncalı Emniyet Müdürlüğü Karşısı) ANTALYA
Tel: 227 76 56 Gsm: 0533 430 68 32

Özel Antalya ASLAN SÜRÜCÜ KURSU

ACELE
ETME
ECELE
GİTME

TRAFİK
SABIR VE
HOŞGÖRÜDÜR

ALKOL
FELAKETTİR
ALKOLLÜ
ARAÇ
SÜRME

Uzman Kadrosu
ve
Modelli Araçları
ile

TRAFİK
KURALLARINA
UYALIM
UYMAYANLARI
UYARALIM

AŞIRI
HIZ
ÖLÜMLE
SONUÇLANIR

HİZMETİNİZDE

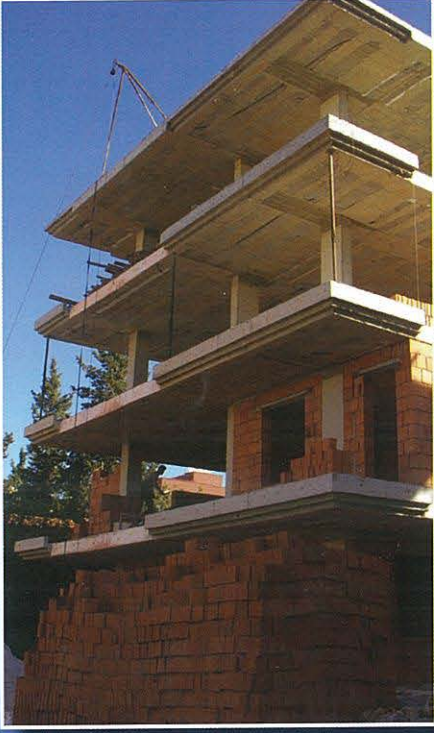

TRAFİK
KURALLARI
İNSANLAR
İÇİNİR,
UYUNUZ!

AZİM ASLAN

Çevreyolu Düdenbaşı Mah. Gazi Bulv. 2300 Sok.
No:13 Köşe Mehmet Apt. K:2 D:3-4 ANTALYA

Tel: 0242 338 38 06 Gsm: 0535 213 13 69

**AHU
İNŞAAT**

**SATILIK LÜX DAİRELER
KAT KARŞILIĞI ARSA ALINIR**

Tel: 0242 325 99 44 Hüseyin YILDIZ: 0532 616 62 31
Ramazan SEViNÇ: 0532 635 32 78, Metin YILDIZ: 0530 549 31 64
info@ahuinsaatemlak.com **www.ahuinsaatemlak.com**

Kepez Belediye Binası Karşısı - ANTALYA